

Klubilehti 2/2019

SUOMALAINEN KLUBI *1876-2019*

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Katso ympärillesi.

Lähes kaikki mitä näet voidaan valmistaa biomateriaaleista, pikemmin kuin arvaatkaan.

Maailmanlaajuisesti kasvava kulutus on haaste, jonka ratkaisu kasvaa metsässä.

Kehitämme puun kuiduista, molekyyleistä ja tähteistä vastuullisia tuotteita sekä uusiutuvia ja kierrätettäviä materiaaleja.

Rakennamme kestäväää ja kiinnostavaa tulevaisuutta tarjoamalla innovatiivisia vaihtoehtoja fossiilisen talouden ratkaisuihin.

upm.fi/biofore

MAAILMA JANOAA VAIHTOEHTOJA

INSPIROIDUMME biotalouden rajattomista mahdollisuuksista
TARJOAMME uusiutuvia ja vastuullisia ratkaisuja
INNOVOIMME tulevaisuuden vaihtoehtoja fossiilisen talouden ratkaisuihin

UPM **BIOFORE**
BEYOND FOSSILS

Kuva: Jarmo Heinonen

Klubiveljet ja sanan voima

Puhutun ja kirjoitetun viestin sanojen valinnalla ja painotuksella on äärimmäisen suuri merkitys siihen, miten viesti vaikuttaa ja minkälaisen vastakaibun se saa. Nykyajan nopeassa viestinnässä myös viestittämisen niukkuus heijastuu paljon aiempaa enemmän sekä lähipiiriin että suurempaan joukkoon niitä, joita asia olisi jollakin tavalla kosketanut.

Saska Saarikoski antoi hiljan oivan esimerkin viestinnän nopeudesta ja nopeuden vaikutuksesta koko asian käsittelyyn (HS 15.3.2019). Hän kuvasi pääministerin eroilmoitusta ja sitä seurannutta uutisointia. Nyt koko prosessi primaariuutisesta lisä uutisten kautta ensianalyysiin ja asioiden taustoitukseen jälkeiseen pääkirjoitukseen kesti kahdeksan tuntia ja 23 minuuttia, kun vuosikymmen sitten asiaa olisi käsitelty printtimediassa liki viikon ajan.

Nopea viestintä vähentää myös virheellisten viestien määrää. Jos mieliä kuohuttavasta asiasta ei saada oikeaa tietoa, tyhjiö täyttyy mielikuvilla, jotka lähtevät laukaamaan uusina totuuksina. Näistä osa saattaa olla aivan virheellisiä. Joskus näitä virheellisiä viestejä on mahdoton enää korjata. Ketä kiinnostaa palata jo aikoja sitten ratkottuun asiaan, vaikka totuus olisi toisenlainen? Uudet uutiset täyttävät jo mieleemme, eikä virheellisen uutisen korjaus saavuta kaikkia niitä, jotka jo ehtivät uskoa väärään viestiin.

Klubillamme on suunnaton henkinen pääoma ja 143 vuoden perinteet. Klubin johtokunta koettaa aktiivisesti kehittää sekä sisäistä että ulkoista viestintää, jotta klubiveljet saisivat oikeaa ja ajantasaista tietoa Klubin monitahoisista toiminnoista ja asioiden käsittelyistä. Tätä varten on aloitettu mm. Johtokunta tiedottaa -viestien lähetys jokaisen johtokunnan kokouksen jälkeen. Myös Klubilehdessä tulee olemaan aiempaa enemmän Klubilla tapahtuvien ja Klubia koskettavien asioiden käsittelyä.

Tässä lehdessä on useita viestinnällisesti erinomaisia kirjoituksia. Nostaisin niistä esiin yhden: Ruusa Tapperin voittaja-aineen Syyttömänä syntymään. Tässä aineessaan nuori lukiolainen kuvaa häkellyttävän loisteliaasti miehisyyteen liittyviä asioita, niin arkkiperinteitä kuin miesten usein salattua herkkyyttäkin. Kirjoituksessa sanojen voima on väkevä ja ilmaisurikas. Kirjoitus myös rakentaa uutta tulevaisuutta ja uskoa miestenkin kasvumahdollisuuksiin. Toivon klubilaisten lukevan Ruusa Tapperin aineen kesän aikana.

Monen asian voi sanoa suoraan ja samalla positiiviseen sävyyn, jolloin yhteistä pääomaa rakennetaan entistä vahvemmaksi. Meillä on ja pitääkin olla erilaisia mielipiteitä ja niistä pitää voida keskustella rauhallisella mielellä. Kesä on oivallista aikaa ajatella valoisia mietteitä ja luottaa siihen, että syksyn saapuessa me jälleen olemme vahvistuneet ja kykenemme entistä joustavampaan ja monisyisempään keskusteluun. Näin voitamme ne haasteet, joita väistämättä kohtaamme ja samalla saamme lisää ystäviä ja jopa kaipuuta herättäviä keskustelutuokioita Klubimme eri tiloissa.

Olli Meretoja
Vt. päätoimittaja

Pääkirjoitus	3
Klubilla tapahtuu	5
Helsinkiläisklubien verkostoitumista	7
Klubin kuva-arkisto	7
Puheenjohtajalta	8
Arktisen monet vivahteet.....	9
Tasavallan Presidentti Niinistö Suomalaisella klubilla.....	10
Tasavallan presidentti Klubin jäsenenä	11
Merkipäiväilta – odotettu traditio	12
Suomi ja kansainväliset sotilaalliset harjoitukset	14
Koneen tuotteet: ratkaisuja, järjestelmiä, elämyksiä ja kokemuksia.....	16
Onnea matkaan ja tervetuloa	18
Klubin uusi ravintoloitsija tiimeineen	20
Syyttömänä syntymään	22
Aikamatka abstraktin taiteen syntyyn.....	24
Suomalaisen ruokakulttuurirahaston palkitut.....	27
Yle:n ohjelmat vain netin kautta – ministeriön ehdotus	28
Itsenäisyysmies Jonas Castrén, advokaatti vaan ei diplomaatti	30
Harrastusklubi	32
Seniorijumppa – Klubin aktiivisin harrastus	32
Klubin Sikarikerho 10 vuotta.....	34
Klubin kuoron Daamikaronkka	35
Klubin kuoro kävi Kroatiassa	36
Viro tutuksi Klubilla.....	37
Puolustusvoimien 100-vuotis postimerkinäyttely Klubilla... ..	38
Sydämelliset kiitokset – Carhujen ”vahtivuoro” päättyy 30.6.2019.....	39

KLUBILEHTI
julkaisija Helsingin Suomalainen
Klubi ry, Kansakoulukuja 3,
00100 Helsinki

TOIMITUS
Olli Meretoja, päätoimittaja
paatoimittaja@klubi.fi

Ulkoasu:
Karoliina Ilonoja
graafinen suunnittelija, TaM

Kannen kuva:
Elias Iirola

Paino:
Forssa Print

ILMOITUKSET
Kristian Miettinen
0400 225 855
aurinia@kolumbus.fi

Klubimestarit
09-586 8830

Toiminnanjohtaja ja sihteeri
09-5868 8366
www.klubi.fi

Ministerilounaalla 19.3.2019 työministeri Jari Lindström kertoi työllisyystilanteen muutoksista kuluneella hallituskaudella ja omasta poliittisesta urastaan, johon on kuullut työministerin salkun ohella myös oikeusministerin tehtävät.

Viron merkittävässä Emakeelepäev (=äidinkielenpäivä)-juhlassa Klubilla 19.3.2019 Viron suurlähettiläs Harri Tiido toi Klubille Viron valtiovallan tervehdyksen ja puhui maansa asemasta muuttuvassa maailmassa. Ilta kuului Viron 100-vuotisjuhlaohjelmistoon. Kuvassa Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen Matti Kuulan kanssa kiittävät Harri Tiidoa Klubin kirjalahjalla.

Kirjan illassa 1.4.2019 käsiteltävänä oli kirjailija ja historioitsija Teemu Keskisarjan teos Saapasnahka-torni Aleksis Kiven Elämäkertomus. Tapani Ruokasen juontama ilta tarjosi maistipaloja Kiven loistavasta suomen kielen käytöstä kiitolliselle kuulijakunnalle.

Teksti ja kuvat: Elias Iirola

EU-illassa 4.4.2019 kuultavina olivat Euroopan parlamenttivaalien alla kolme kotimaan politiikassa ansioitunutta parlamentaarikkoa Eero Heinäluoma, Mauri Pekkarinen ja Kimmo Sasi.

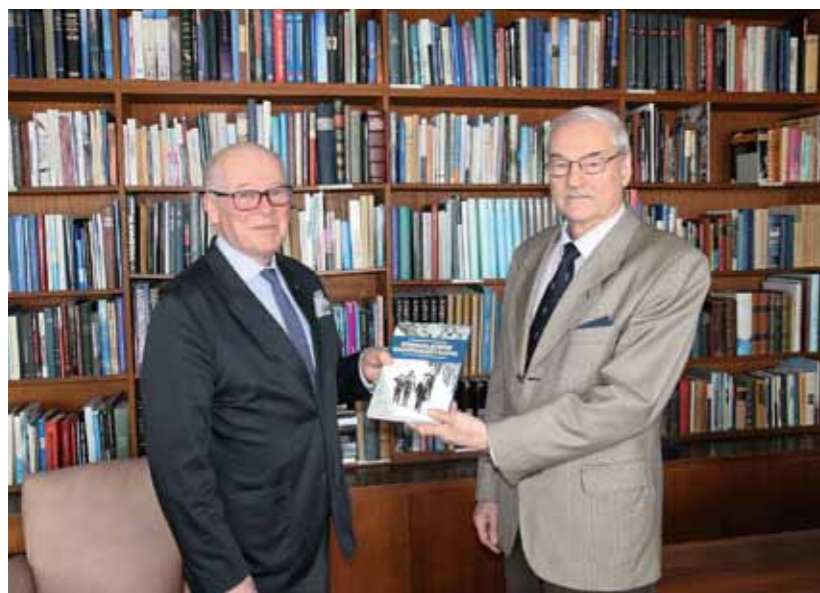

Kirjan illassa 6.5.2019 dosentti Ville Jalovaara kertoi Tapani Ruokasen haastattelemana kirjansa Myrskyä ja mystiikkaa käsittelemästä aiheesta Suomen tasavallan presidentit ja kirkko.

Matineassa 7.5.2019 kuultiin Franz Schubertin musiikkia. Tilaisuuden avasi nuori pianisti Linn Sievers soittamalla Schubertin Impromptun Es-duuri. Antero Siljola esitti Henrik Lambergin säestämänä yhdeksän laulua Schubertin kokoelmasta Winterreise. Klubin kuoron kvartetti täydensi harmonisen musiikillisen nautinnon. Tilaisuuden juonsi Aarno Cronvall.

Teksti ja kuvat: Elias Irola
ellei toisin mainita

Klubiveli Pentti Airio luovutti Klubin kirjastoon Pertti Suomisen kanssa toimittamansa kirjan Suomalainen maanpuolustaja. Kirja sisältää kunnianarvoisan klubiveljen, kenraali Jaakko Valtasen pitämiä puheita ja kirjoituksia.

Siirryttyään reserviin vuonna 1990 Puolustusvoimain komentajan virasta Jaakko Valtanen on ollut arvostettu ja suosittu juhlapuhuja sotaveteraanien, isänmaallisten ja suurten kansallisten tilaisuuksien juhlapuhujana, myös Helsingin Suomalaisella Klubilla. Hänen puheensa ja kirjoituksensa ovat aina sisältäneet pitkään elämän kokemukseen perustuvan menneiden sukupolvien työn arvostuksen ja luottamuksen sekä tulevaisuuden uskon valamisen nuorisoomme. Kirja on luettavissa Klubin kirjastossa.

Teksti: Heikki Hult, Kuva: Jarmo Heinonen

Helsinkiläisklubien verkostoitumista

Klubimme on yksi maamme yhteistointaklubeista. Näillä klubeilla on laajaa keskinäistä harrastustoimintaa ympäri Suomea. Samalla kuitenkin Helsingin klubien välisten yhteyksien ylläpito on jäänyt vähemmälle painotukselle. Ajoittain joitakin bridgenpelaajia on toki vierailut Pörssiklubilla tai Handelsgilletillä, mutta mitään säännöllistä yhteyttä ei ole muodostunut.

Handelsgillet perustettiin vuonna 1857 ja sillä on tuhatkunta jäsentä. Klubimme pelaajat ovat vierailleet Gilletillä useita kertoja vuosittain heidän kuukausikoissaan ja eräänä kevättalven iltana Pertti Virkkunen esitti heille kutsun tulla pelaamaan Klubillemme toukokuussa.

Innostus oli valtaisa, kun useimmat heistä eivät olleet koskaan astuneet ovisamme sisään.

Peli-iltana 6.5. gilletiläiset saapuivat jopa 18 hengen voimalla, kun meitä oli heitä vastassa 10 veljeä. Klubikierroksen jälkeen pelasimme jumppasalissa seitsemän pöydän ääressä neljä tuntia nautinnollista peliä. Moni totesi miten kivaa on pelata uusien parien kanssa, kun tilat ja tarjoilut pelaavat loisteliaasti. Tila tosiaan toimi oivallisesti kyseiseen tapahtumaan.

Vieraanvaraisuuttamme tai osaamattomuuttamme annoimme Gilletin parhaiden pelaajien voittoa. Kolme ensi sijaa menivät pareille Joakim Fabritius – Tore

Bäckström, Johan Bergström – Martin Holmberg ja Olli Meretoja – Pertti Virkkunen. Pelien jälkeen nautimme Klubin perinteisen läskisoosin. Handelsgilletin bridgen vetäjä Chester Blomstedt kiitti todeten, että ilta ja ystävytemme ovat olleet ylenpalttisia. Hän sydämestään toivoi vastaavien tapahtumien toteutuvan jatkossakin.

Tämän kaltaiset helsinkiläisklubien yhteydet rikastuttavat kaikkien mieliä ja jättävät positiivisia muistoja pitkälle tulevaisuuteen.

Teksti: Olli Meretoja ja Pertti Virkkunen
Kuvat: Elias Irola

Pelin tuoksinassa Risto Keinonen (vasemmalla) parinaan Jussi Itkonen ja Olli Meretoja parinaan Pertti Virkkunen. Kolme viimeistä vastasivat illan järjestelyistä.

Stig-Erik Bergström (vasemmalla) parinaan Handelsgilletin bridgevastaava Chester Blomstedt mittelevät peli-illan voittajia Joakim Fabritiusta ja Tore Bäckströmiä vastaan – huonolla menestyksellä, kuten kaikki muutkin.

Klubin kuva-arkisto

Klubin kuva-arkisto sisältää runsaasti valokuvia Klubin tapahtumista viime vuosilta ja ne ovat helposti kaikkien nähtävillä. Kuva-arkistoon tallennetaan kuvia Klubin tapahtumista sen eri julkaisuja varten ja muuten vaan katseltaviksi.

Kuva-arkistoa on julkaistu vuodesta 2010 alkaen ja siihen kerätään

tällä hetkellä aineistoa jo vuodelta 2008 ja vanhempaa kertyy vähitellen.

Avaa kuva-arkisto klikkaamalla Klubin nettisivujen www.klubi.fi etusivulla olevaa kuva-arkiston albumikirjaa ja sen jälkeen kuva-arkiston sivulla valokuvalbumia, minkä jälkeen näkyville tulevat vuosittain järjestetyt kuvat.

myös varhaisempia digiajan kuvia Klubilta. Arkistossa on

Eletään uudelleen Klubin kiinnostavimmat tapahtumat!

Elias Irola
Kuvakulttuuryöryhmän pj.

Kuva: Jarmo Heinonen

Kesän korvalla

Saimme viettää Veteraanipäivää 27.4. upeassa säässä. Television välittämä tunnelmallinen kuva Kuopiosta oli puhutteleva. Klubin perusarvoihin kuuluu, että me arvostamme ja osoitamme suurta kiitosta heille, veteraaneille ja lotille, jotka työllään ja uhrauksillaan pelastivat isänmaamme. Helsingin Suomalaisen Klubin veteraanitilaisuus 26.4.2019 oli hyvin juhlava ja onnistunut. Saimme nauttia miellyttävästä yhdessäolosta ja taiteilijaveljemme Jaso Sasakin ja Reino Pöyhjän musisoinnista.

Sykähdyttävää oli kuulla kohta 101 vuotta täyttävän klubiveljemme Antero Kallion kiitossanat. Osallistujamäärän pienentyminen kertoo kuitenkin vääjäämättömästi ajankulusta, mutta sankaruus ei himmene. Vastuu isänmaastamme, yhtenäisyydestämme, itsenäisyydestämme ja henkisestä pääomastamme on siirtynyt meille ja tuleville sukupolville. Meidän tehtävämme on viedä viestiä eteenpäin ja opettaa myös tulevia sukupolvia rakastamaan isänmaataan. Näin Suomelle luodaan perusta ja vahvuus, jota ulkopuolisetkin arvostavat.

Maailma ympärillämme muuttuu kovaa vauhtia ja saa synkempiä sävyjä, totesi tavallan presidentti Sauli Niinistö vieraillessaan Klubin jäsenillä 25.4.2019. Muuttuvassa maailmassa hyvän on oltava luja ja päättäväinen. Kiitämme tavallan presidenttiä vierailusta Klubissamme ja kaikista kuulemistamme ajatuksista.

Helsingin Suomalaisen klubin ravintolapalveluista on vastannut 10 vuoden ajan A'la Carhu Oy, jonka ravintoloitsijapariskuntana ovat toimineet Miia Makkonen ja Petri Karhu. Helsingin Suomalaisen klubin puolesta haluan lausua parhaimmat kiitokset Miialle ja Petrille monista maukkaista tarjoiluista ja ystävällisestä palvelusta Klubimme jäsenille. Samoin Klubin puolesta haluamme toivottaa teille molemmille menestyksellistä tulevaisuutta!

Syksyllä vastuu ravintolapalveluista siirtyy Kanresta Oy:lle, mutta ravintolan nykyinen henkilöstö jatkaa eli palvelua on toteuttamassa tutut henkilöt. Toivotamme ravintolatoimenjohtaja Petri Väänäsen tiimeineen tervetulleiksi Klubille ja toivomme, että välillemme syntyy rakentava ja positiivinen yhteistyö.

Kiitän kaikkia Klubimme toimijoita, eri toimikuntien ja teemailtojen vastuullisia aivan upeasta kevään ohjelmasta. Myös eri harrastuspiireille kiitokset ja onnittelut kuten bridgen, skruuvien ja snookerin pelaajille, jotka ovat voittoaikaisesti käyneet vierailuilla eri YT-klubien kilpailuissa. Aktiivisuutta löytyy myös meidän jumpparyhmistä, jotka on otettu erittäin positiivisesti vastaan. Kuoromme, kuvataidepiirimme sekä orkesterimme ansaitsevat kiitoksen aktiivisuudestaan ja varmasti toivottavat ilolla uusia harrastajia piiriinsä.

Toivotan kaikille oikein mukavaa ja lämmintä kesää, lepoa ja virkistystä sekä iloista mieltä syksyn avaukseen 19.8.2019.

Matti Viljanen, puheenjohtaja

Arktisen monet vivahteet

Silloin kun Klubin tämänkeväisen taidenäyttelyn teemaksi annettiin ”Arktinen ulottuvuus”, ei vielä tiedetty, että eduskuntavaalit käydään merkittävältä osin ilmastoteeman kimpussa. Klubin taiteilijat ottivat joka tapauksessa teemasta hyvin kiinni. Arktisuus näkyy teosten aiheissa ja monipuolisesti käsiteltyinä atmosfääriin, valon ja värien tulkintoina.

Abstrakti muoto on osoittautunut hyvin otolliseksi muun muassa Antti Lassilan taitavasti sommitellussa Arktisessa keväässä ja Markku Lukan kahdessa Arktisessa impressiossa. Vahva värin ja muodon pelkistys kannattelee myös Olli Raaden teosparia, joista Kirkas taivas, navakkaa tuulta on erityisen vaikuttava arktisten elementtien minimalistinen näky.

Lasse Kempaksen paperilla kiitävä, kokenut sivellin on loihnut esiin jäisten merilakeuksien laajat perspektiivit, kun taas Antti Virkkunen on syventynyt Lapin maiseman lähiluentaan Ikimetsässä

ja sen siimeksessä. Virkkunen yhdistää onnistuneesti kahta eri maalaustapaa saadakseen etualan ja perspektiivin erotumaan toisistaan. Hänen teostensa tummanpuhuva, hieno väriskaala, tehostaa pohjoista tunnelmaa.

Luonto on arktisuuden keskeinen ilmentäjä, siitä taiteilijat ovat yksimielisiä. Silti polemiikki ilmastomuutoksesta on saanut Pauli Leppä-Ahon ärtyämään ja hänen käsitetaiteellinen kollaasinsa on saanut nimekseen Ilmastovaalit Hölmälässä. Aika tietysti näyttää, kenen ennustekäyrät ovat tosia, kenen käppyrät siirtyvät arkiston unohduksiin.

Näyttelyn ainoa esinekollaasi Jarmo Heinosen Marsalkka tuntuu muistuttavan siitä, että Suomen ja Skandinavian pohjoinen ulottuvuus – poliittistaloudellinen vapaus – on kiitoksen velkaa Marskille.

Kaikkiaan näyttely ilmentää vivahteikkaasti arktisuuden eri puolia. Pohjoisuus merkitsee luonnon olosuhteita ja ekolo-

giaa, jotta Reijo Markun Lapinpöllö voisi yhä rauhassa tarkkailla Rauno Haapalan Valkohäntäpeuraa ja Pentti Mettälän Arktista aurinkoa tai asettua Weijo Pitkäsen tähtikiteiseen Vanhaan koivuun ja napata saalista Jorma Wartiovaaran Riitesuolta.

Yhtä lailla pohjoisuus on osa identiteettiä, jotta ihmiset voivat kokea Jarmo Virmavirran informalistisen kuohuvaa Arktista hysteriaa ja nauttia hankien avaruudesta niin kuin Jorma Yrjö-Koskisen Hiihtäjä lumella tai ottaa osansa Kari Toiviaisen Takatuntureilta suihkuavasta auringonvalosta. Saamme myös hetken mieltä kuinka paljon NAO-indeksi (North Atlantic Oscillation) on pyörittänyt Pekka Salomaan näkemiä Houtskärin tuulimyllyjä kesällä 1949 nykyisistä tuulivoimaloista puhumattakaan. Arktinen on läsnä myös etelässä.

Klubin taidenäyttely osoitti jälleen klubilaisten kuvataiteen innostuksen ja harrastuksen korkean tason.

Teksti: Markku Valkonen
Kuvat: Antti Virkkunen

Vasemmalla Reijo Markku: Lapinpöllön arktinen katse, Keskellä Antti Lassila: Arktinen kevät, Oikealla Antti Virkkunen: Ikimetsä

Tasavallan presidentti Niinistö Suomalaisella klubilla

Jaakko Itoniemi osallistui käytyyn keskusteluun.

Hyväntuulinen tasavallan presidentti tervehti ulkopoliittikan iltaan kokoon-tuneita klubiveljiään valtiopäivien ava-jaispäivänä 25.4. Juhlasali oli viimeistä paikkaa myöten täynnä – tulijoita olisi ollut kaksinkerroin – kun Sauli Niinistö astui sisään illan isännän, suurlähettiläs Pertti Torstilan saattamana – kuten neljä vuotta aikaisemmin.

Maaliskuussa 2015 Venäjä oli vallan-nut Krimin ja kansainvälisen politiikan taivaalle oli alkanut nousta tummia pil-viä. Epätietoisuus ja yllätyksellisyys lei-maavat kansainvälisen yhteistyön tilaa tälläkin hetkellä.

Illan vieraan avauspuheenvuoron jäl-keen keskustelu kävi vilkkaana. Kysy-mykset kulkivat suurpolitiikan ”manner-laatoista”, Kiinasta, USA:sta ja Venäjistä Ukrainaan, Brexitiin, arktiseen yhteis-työhön, turvallisuuspolitiikkamme pi-lareihin, Saharan metsitykseen ja ilmas-tonmuutokseen. Erityisen huomion sai Suomen heinäkuussa alkava EU-pu-heenjohtajuus ja unionin sisäinen ti-lanne.

Presidentti Niinistö painotti sitä, kuinka tärkeää on kansallisten etuua-timusten keskellä miettiä, mitä kaikkea hyvää EU on Euroopan maille tuonut. Unionia hajoittaa kansallinen itsekkyy-s ja jäsenvaltioiden oman edun lyhyt-näköinen tavoittelu. Voimapolitiikan maailmassa yhteisen ulko- ja turval-lisuuspolitiikan tarve on suuri. Tällä olisi merkitystä myös globaaleilla fooru-meilla. Euroopalle kuuluu paikka isoissa neuvottelupöydissä, mutta ilman sisäistä yhtenäisyyttä niihin ei päästä. Tasavallan presidentin vierailu Klubilla oli kevään 2019 suur tapahtuma. Presi-dentin esiintymisestä henki luotta-mus Suomalaiseen klubiin ja sen jäsenis-tön voimaan.

Teksti: Olli Meretoja
Kuvat: Elias Iirola

Puheenjohtaja Viljanen kiittää presidentti Niinistöä illan juontaja Pertti Torstilan seurattessa.

Tasavallan presidentti Klubin jäsenenä

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö liittyi Helsingin Suomalaisen klubin jä-seneksi Kansallisen Kokoomuksen pu-heenjohtajakaudellaan vuonna 1994. Kuluneiden 25 vuoden ajan hänet on nähty lukuisia kertoja klubin tiloissa niin rivijäsenenä kuin teema-iltojen ja ministeritilaisuuksien persoonallisena puhujana.

Tasavallan presidenttinä Niinistö on vetovoimallaan saanut ulkopoliittikan

teemailtojen kuulijakunnan kahdesti - maaliskuussa 2015 ja nyt huhtikuussa 2019 - liikkeelle niin, että yhtään tyhjää tuolia ei jäänyt vapaaksi.

Sauli Niinistön suosio suomalaisten keskuudessa – yli puoluerajojen – on tällä hetkellä korkeammalla kuin koskaan. Suosiota selittävät klubiveljemme tehtävät, teot tehtävissään ja kansalai-sia koskettavat elämänvaiheet. Tuoreen kyselyn mukaan 89 prosenttia suoma-

laisista antaa hänelle arvosanan ”melko hyvä-erittäin hyvä” tasavallan presiden-tin tärkeimmässä tehtävässä, ulkopoliiti-kan hoidossa.

Klubi-illan 25.4.2019 suosionosoituk-sista päätellen presidentin arvostus jä-sentemme keskuudessa ei jää alle yllä mainitun prosenttiluvun.

Merkkipäiväilta – odotettu traditio

Klubi tarjoaa tasavuosia täyttäneille veljille merkkipäivän kunniaksi illan. Kaikki edellisenä vuonna 70, 80, 85 sekä 90 ja sen yli täyttäneet kutsutaan tammi-helmikuussa juhlaillalliselle. Kutsuttuja on pari sataa ja noin 120 veljeä vastaa yleensä kutsuun. Eipä meidän juhlasaliimme paljoa enempää mahtuisikaan.

Tämän vuoden merkkipäiväillan sykähdyttävän ja muistorikkaan juhlapuheen piti Klubin ensimmäinen ulkojäsen Matti Päts. Hän puhui virolaisten ja suomalaisten välisistä yhteyksistä omien kokemustensa perusteella. Päts käsitteli

sekä veljeksensä- ja 1800-luvulla syntyneitä Suomen silta -käsitettä että maidemme maanviljely- ja Ruotsin alaisuus -asemaa. Hän kuvasi hiljalleen lisääntyneitä matkustamista ja sen myötä alkaneita henkilösuhteiden luomista.

Hän kertoi isoisästään, joka viime vuosisadan alussa toimitti Tietäjä -lehteä. Isoisä Konstantin Päts tuomittiin valkankumouksellisen aineiston julkaisemisesta sota-oikeudessa kuolemaan. Hänen onnistui paeta Sveitsiin ja siirtyä sieltä pian Suomeen, jotta yhteydet Viroon olisivat helpommin hoidettavissa. Van-

taalta hän siirtyi Kannaksen Ollilaan, jotta Pietari ja sen 60 000 virolaista olisivat vielä lähempänä. Näin myös hänen vaimonsa ja heidän poikansa saattoivat ajoittain vierailla tulevan Viron ensimmäisen presidentin luona. Kannaksella Matin isä, Vihtori, sai kutsumanimen Matti, koska oma nimi kuulosti liian venäläiseltä.

Konstantin Päts kannatti aina Viro-Suomi -suhteiden kehittämistä. Suomen aikana Konstantin Pätsin suomenkielen taito kehittyi erinomaiseksi ja hän ystävystyi moniin Suomen johta-

Klubiveljet nauttivat Klubiravintolan loihtiman illallisen

viin henkilöihin. Näin teki myös Matti Pätsin toinen isoisä, tulevan itsenäisen Viron ulkoministeri Jaan Lattik. Matti korosti puheessaan myös kansandiplomatian merkitystä maiden välisten hyvien suhteiden luomisessa. Näin jokainen positiivinen kontakti ihmisten välillä muodostaa kudoksen kansojen väliseen vuorovaikutukseen ja siteeseen.

Matti Päts kertoi syntyneensä Suomen alueella, koska isoisä Konstantin oli myynyt Tompeanmäeltä maa-alueen Suomen lähetystölle ja perhe jäi asumaan lähetystöalueelle. Siellä Matti syntyi ja sai ristimänimensä isänsä Kannaksen aikaisen kutsumanimen mukaan. Matti kuvasi vielä, miten hänen lapsenlapsensakin ovat oppineet omalta isoisältään suomenkielen taidon. Hänen oma yhteytensä Suomalaiseen klubiin syntyi kunniapuheenjohtajamme Martti Enäjärven patentti- ym. asioita käsittelevien lukuisten yhteyksien myötä.

Juhlapuheen nöyrä ja syvästi tunnerikas sävy sai juhlayleisöltä todella lämpimän vastaanoton. Kun myös runsas puheensorina, hyvä illallinen sekä muu ohjelma puheineen ja musiikkeineen olivat varsin onnistuneet, niin juhla jäi kokonaisuudessaan varmasti jokaisen mieleen.

Kari Storckovius ja Olli Meretoja
Kuvat: Jarmo Heinonen

Keskellä: Klubin puhallinorkesteri kajautti Helsingin Suomalaisen Klubin Marssin.

Klubin kuoron taiteellinen johtaja Henrik Lamberg esitteli ohjelmaa.

Klubiveljemme Matti Päts juhlapuhujana.

Suomi ja kansainväliset sotilaalliset harjoitukset

Teksti: Jaakko Savisaari, Kuvat: Ville Multanen

Maaliskuun loppu 2019. Suomalainen, pääosin varusmiehistä koostuva vahva pataljoona puolustaa Pohjois-Ruotsia ankarissa talviolosuhteissa osana ruotsalaista prikaatia. Leopard 2 A4 -panssarivaunut mönkivät syvässä lumessa. Suomalaiset tiedustelijat hiihtävät ja saavat vastustajaan kosketuksen. Vastustaja etenee, puolustava prikaati viivyttaa ja pysäyttää pienen vetäytymisen jälkeen hyökkääjän...

Mistä on kysymys? Onneksi kyse ei ole todellisesta tilanteesta, vaan Ruotsin

johtamasta kansainvälisestä Northern Wind 2019 -harjoituksesta. Ruotsalais-suomalainen prikaati sai vastustajakseen norjalaisen joukon, jota oli vahvennettu merijalkaväellä Britannian ja Yhdysvalloista. Samalla maiden ilmavoimat harjoittelivat Ruotsin ja Suomen ilmatilassa.

Suomesta osallistui yli 1500 varusmiestä. Suurin joukko, joka viime sotien jälkeen on toiminut Suomen rajojen ulkopuolella. Ja suurin suomalainen joukko sitten von Döbelnin, 210 vuo-

teen, joka on ollut ruotsalaisessa komennossa. Harjoitukseen osallistui yhteensä noin 10 000 sotilasta. Edellinen suurempi kansainvälinen harjoitus, johon Suomi osallistui suurella joukolla, oli Norjassa loka-marraskuussa toimeenpantu Trident Juncture -harjoitus, jossa harjoiteltiin Naton 5. artiklan (keskinäisen avunannon) toimia.

Suomen osallistuminen tällaisiin kansainvälisiin harjoituksiin ei johdu siitä, että on mukava mennä ulkomaille harjoittelemaan eikä osallistuminen johdu hetken mielijohdeesta. Puolustusvoimien suunnittelupäällikön prikaatikenraali Vesa Virtasen mukaan puolustusvoimien

kansainvälinen toiminta on pitkäjänteistä, suunniteltua ja johtuu hyvinkin itsekäistä syistä. Kaiken on palveltava normaaliolojen ja poikkeusolojen puolustuskykyä.

Yhteistoiminnalla edesautetaan uhkien ennaltaehkäisykykyä, kehitetään kustannustehokkaasti omia suorituskykyjä ja mahdollistetaan sotilaallisen avun antaminen ja vastaanottaminen.

Puolustusyhteistyötä tehdään ja yhdessä harjoitellaan monilla foorumeilla. Meille läheisin, yhteistyö Ruotsin kanssa, tähtää Itämeren alueen turvallisuuden sekä Suomen ja Ruotsin puolustuksen vahvistamiseen. Kahdenvälistä yhteistyötä tehdään myös Yhdysvaltojen kanssa. Siinä keskeistä on materiaaliyhteistyö. Monimuotoinen Nato-yhteistyö kehittää kansallista puolustuskykyä ja syventää kumppanuutta tilannetietoisuuden ja ennakkovaroituskyvyn, kyberpuolustuksen sekä johtamis- ja valvontajärjestelmien yhteensopivuuden osalta. Myös huoltovarmuus- ja varautumissuunnittelu liittyvät yhteistoimintaan.

Suomella on, muutaman muun maan lisäksi, erityisasema Naton laajennetussa kumppanuusohjelmassa. Euroopan Unionin yhteisvastuu- ja keskinäisen avunannon lausekkeet vahvistavat unionia turvallisuusyhteisönä.

Vasemmalla: Trident Juncture 2018 -harjoituksen ruotsalaisia ja suomalaisia sotilaita tutustumassa toistensa kalustoon ja varusteisiin Ruotsin Älvdalenissa.

Oikealla: Trident Juncture 2018 -harjoituksen suomalaisen jääkärikomppanian kalustoa ja henkilöstöä Norjan tuntureilla.

Pohjoismaista yhteistyötä (Nordefco) kehitetään tilannekuvayhteistyönä sekä koulutus- ja harjoitustoiminnassa. Meri- ja ilmavoimien tukikohtien sekä harjoitusalueiden yhteiskäyttö tehostaa ja joustavoittaa harjoitustoimintaa. Nordefcolla on yhteistoimintaa myös Baltian maiden kanssa. Suomi on mukana myös Naton kehysvaltiojärjestelyissä: Britannian johtamassa Joint Expeditionary Force -konseptissa on mukana 8 maata, Saksan johtamassa Framework Nation Concept'issa 19 maata ja Ranskan johtamassa European Intervention Initiative -järjestelyssä 10 maata. Kaikki nämä foorumit järjestävät monikansallisia harjoituksia.

Suomen vuoden 2017 Valtioneuvoston puolustuselonteko painottaa koulutus- ja harjoitustoimintaa sotilaallisen avun antamiseksi ja vastaanottamiseksi. Selonteko edellyttää osallistumista vaativiin kansainvälisiin harjoituksiin. Näin kehitetään kansainvälistä yhteensopivuutta, joka mahdollistaa, jos niin päätetään, sotilaallisen liittoutumisen.

Kansainvälisten harjoitusten suunnitteluprosessi on selkeästi määritetty ja ohjeistettu. Harjoitustoimintaan haetaan TP-UTVA:n (ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunta – Tasavallan Presidentin läsnä ollessa) mandaatti.

Harjoitukset esitellään yksityiskohdastaan. Mandaatti haetaan etukäteen vuosittain, mutta esitykseen sisältyy jo muutaman seuraavankin vuoden harjoitusluonnos. Suurten harjoitusten valmistelu- ja suunnitteluprosessi kestää kahdesta kolmeen vuotta.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana kansainvälisen harjoitustoiminnan määrä on kaksinkertaistunut neljästäkymmenestä yhdeksäänkymmeneen harjoitukseen ja koulutustapahtumaan vuodessa. Näistä Nato-harjoituksia on noin kuudesosa. Muutamassa on vuoden 2014 jälkeen harjoiteltu myös artikla 5:n toimia. Kansainvälisistä harjoituksista noin kolmasosa järjestetään Suomessa. Ja osa on pieniä, kolmasosaan harjoituksista osallistuu alle kymmenen henkilöä Suomesta.

Suomi ylläpitää uskottavaa kansallista puolustusta. Uskottavaa ei siitä tee, että itse sanomme sen olevan uskottavan. Kun suomalaisten joukkojen, kaluston ja sotilaiden suorituskyky kansainvälisissä harjoituksissa osoitetaan hyväksi tai erittäin hyväksi, syntyy puolustuksemme oikea uskottavuus. Ja Suomi on edelleenkin aktiivinen ja kiinnostava kumppani kahdenvälisessä ja monenvälisessä yhteistyössä.

Koneen tuotteet: ratkaisuja, järjestelmiä, elämyksiä ja kokemuksia

Talouden uutiset ovat nyt täynnä epävarmuutta, kauppasotaa, brexitiä, rahoitusvajeita ja velkakriisejä. Miltä tällainen maailma näyttää Koneen näkökulmasta? Kone Oyj:n toimitusjohtaja Henrik Ehrnrooth avasi Suomalaisen Klubin jäsenille ikkunan globaalin liiketoiminnan maailmaan. Talouspolitiikan illan vieraina 16.4. Ehrnrooth päivitti tietomme hyvin menestyneen suomalaisyrityksen globaalista arkipäivästä ja tulevaisuudennäkymistä.

”Ajatteleminen niin, että meille parhaat ajat ovat silloin, kun markkinat ja toi-

mintaympäristö muuttuvat. Se avaa aina uusia mahdollisuuksia kehittää omaa toimintaamme ja sijoittua markkinoille uudella tavalla. Tietenkin markkinoiden vaikeuksissa piilee myös riskejä, mutta ennen kaikkea sellaista tilannetta voi myös hyödyntää”, Henrik Ehrnrooth arvioi.

Hän nostaa esiin kaksi megaluokan tekijää, jotka vaikuttavat ihmisten elämään, maailmantalouden kehitykseen ja samalla Koneen toimintaan: kaupungistuminen sekä teknologinen murrosvaihe.

Ihmiset muuttavat kaupunkiin

”Kautta maailman kaupunkiin muuttaa vuosittain 70 miljoonaa ihmistä, siis noin 200 000 ihmistä päivässä, vuoden jokaisena päivänä. Ja jos ajatteleminen, että kaupungistuminen tarkoittaa sitä, että Kiinan ja muiden Aasian maiden alkeellista maataloutta harjoittaneet viljelijät lähtevät kaupunkiin etsimään uusia mahdollisuuksia, niin vikaan meni: kaupungistuminen on yhtä voimakasta Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa. Käynnissä on valtava yhteiskunnan rakennemuutos globaalilla tasolla.”

Kuulijakunta seuraa herpaantumatta Henrik Ehrnroothin esitystä. Kuva: Elias Iirola.

”Samalla elämä mullistuu kaupungeissa. Perhe perustetaan paljon myöhemmin kuin vielä parikymmentä vuotta sitten. Jo nyt Helsingissä yhden hengen talouksia on 48 prosenttia kaikista. Ruotsissa koko maan prosenttiluku on 55. Lapsia syntyy entistä vähemmän lähes kaikissa länsimaissa. Tämä kehitys on jo nyt saanut aikaan Suomessa ja muualla Euroopassa monilla elinkeinoelämän aloilla ankaran työvoimapulan, joka vain pahenee lähivuosina nopeasti. Mutta vaikka väki vähenee, sinkkotaloudet tarvitsevat lukumääräisesti paljon enemmän asuntoja kuin aikaisemmat suurperheet. Niinpä kaupunkiin tarvitaan paljon uusia taloja ja jokaiseen taloon paljon uusia hissejä.”

”Myös työn tekemisen tapa muuttuu. Toimistorakennuksissa työskentelee yhä enemmän ihmisiä, kun tehokkuuden vaatimus pinta-alaa kohti kasvaa. Se kaikki edellyttää myös hisseiltä ja liukuportailta uusia ominaisuuksia. Niiden täytyy kuljettaa ihmisiä enemmän, korkeammalle, tehokkaammin, varmemmin ja mukavammin. Hissimatkan pitää myös olla miellyttävä elämys ja sen vuoksi hissien design on nyt kilpailutekijä. Nämä kaikki ilmiöt vaikuttavat Koneen markkinatilanteeseen ja asettavat kovia vaatimuksia valmistajille.”

Kiina on teknologian etulinjassa

Kiina on yleisessä kehityksessä erityisen korostunut esimerkki. Vuosien 2000 ja 2015 välisenä aikana maassa tapahtui jotain ennen näkemätöntä: 300 miljoonaa ihmistä siirtyi maaseudulta asumaan ja työskentelemään kaupungeissa. Siis keskimäärin 20 miljoonaa ihmistä vuodessa, 55 000 ihmistä päivässä. Se oli ihmiskunnan historian suurin muuttoliike. Vauhti on nyt hieman hidastunut, mutta suunta on sama.

Samalla sadat miljoonat ihmiset ovat nousseet musertavasta köyhyydestä keskiluokkaan. Heille kaikille on pitänyt rakentaa asunnot ja työpaikat, kaupakeskukset, bussiasemat ja lentokentät, mittamaton määrä taloja ja niihin kaikkiin hissit ja liukuportaat. Se on

Illan lopuksi juontaja Ari Valjakka kiittää Henrik Ehrnroothia erinomaisesta vierailusta Klubilla. Kuva: Antti Virkkunen.

tietenkin tuonut Kiinan kukoistaville markkinoille kaikki maailman hissivalmistajat, mutta kovassa kilpailussa Kone on ykkönen, markkinajohtaja. Ja toisin päin: Kiina on Koneen suurin markkina, joka tuottaa yhtiön liikevaihdosta 30 prosenttia.

Samalla muuttoliike on muuttanut Kiinan yhteiskunnan peruuttamattomasti, myös ulkomaisten yritysten näkökulmasta. Kun Kiina avautui 1980-luvulla, länsimaiset yritykset siirsivät tuotantoa Kiinaan, koska työvoima oli halpaa ja muutkin tuotantokustannukset alhaalla. Nyt Kiinaan ei enää kannata siirtää valmistusta kustannusten vuoksi. Kiina on nostanut jalostusastetta ja kehittänyt teknologian tasoa. Maan yliopistoista valmistuu vuosittain 7,5 miljoonaa korkeakoulutettua nuorta ihmistä. Ehrnrooth sanoo, että Kiina on tällä hetkellä teknologisesti maailman tärkein paikka. Sen asema koko maailmantaloudessa on muuttunut ratkaisevalla tavalla.

Henrik Ehrnrooth huomauttaa, että Kiinan perustutkimuksessa on edelleen puutteita, mutta innovaatioiden soveltamisessa ja hyödyntämisessä se on maailman ykkönen monilla aloilla. Hän luettelee: Luotijunat, joita ei suinkaan keksitty Kiinassa, mutta joiden käyttö ja sovellukset ovat maailman huippua; mobiilimaksaminen, joka on Kiinassa no-

Henrik Ehrnrooth

Henrik Ehrnrooth on työskennellyt Kone Oyj:n toimitusjohtajana vuodesta 2014 lähtien. Hän oli jo sitä ennen yhtiön talousjohtaja vuodesta 2009. Aikaisempaan työhistoriaan kuuluu pankkiura mm. Goldman Sachsilla ja UBS:llä.

Henrik Ehrnrooth on toisen polven teollisuusjohtaja. Hänen isänsä, vuorineuvos Georg Ehrnrooth toimi mm. Oy Lohja Ab:n ja Metra Oyj:n toimitusjohtajana.

Kone Oyj

Kone Oyj on 109-vuotias suomalainen, globaali yhtiö. Pääomistaja on Herlinien suku, nyt jo neljännessä sukupolvessa. Yhtiö on listattu Helsingin pörssiin.

Vuoden 2018 liikevaihto oli 9,1 miljardia euroa, jolla tehtiin liiketuloista 1,1 miljardia.

Yhtiö toimittaa vuodessa asiakkaille noin 166 000 hissiä ja liukuportasta, 500 laiteyksikköä päivässä. Huoltokannassa on 1,3 miljoonaa laitetta, joiden asentajat tekevät päivittäin 70 000 huoltokäyntiä. Kaikkiaan työntekijöitä on 57 000 yli 60 maassa.

Koneen hissit ja liukuportaat liikuttelevat joka päivä yli miljardi ihmistä.

peasti syrjäyttämässä luottokortit ja käteisen; vuokratolkupyörät, joita on toki muuallakin, mutta joiden käytön kiinalaiset ovat kehittäneet ennen näkemätömän joustavaksi; sähköinen kaupankäynti, joka on Kiinassa volyymiltaan jo kaksi kertaa suurempi kuin Yhdysvalloissa ja kolme kertaa suurempi kuin Euroopassa.

Digitaalinen talous on jo täällä

Miten kovassa kilpailussa pärjää ja menestyy? Henrik Ehrnrooth kuvailee hissien myymistä asiakkaalle.

”Asiakas ei osta meiltä teknologiaa, laitteita tai hissikoreja. Hissimme kyllä käyttävät nykyisin paljon tekoälyä, mutta asiakkaalle on turha sanoa, että osta meiltä tekoälyä. He ostavat yksilöllisiä palveluja, räätälöityjä ratkaisuja ja ainutkertaisia kokemuksia, jotka auttavat ratkaisemaan niitä ongelmia, mitä juuri heillä on asiakkaiden tai asukkaiden liikuttelemisessä ja rakennusten toimivuuden kehittämisessä, oli sitten kyse pilvenpiirtäjästä, uudesta lentoasemasta tai kauppakeskuksesta.”

Tämän kaiken tekee tietenkin mahdolliseksi teknologia, vaikka Kone myykin asiakkaille sen tuloksia. Koneen hissit ja muut laitteet on kytketty huoltojärjestelmiin digitaalisen alustan kautta. Sa-

maan verkkoon pääsevät myös Koneen alihankkijat, logistiikkayhtiöt ja muut kolmannet osapuolet, jotka ovat elintärkeitä koko valtavan järjestelmän toimintakyvylle. Järjestelmän lukuisat sensorit ja muut tiedonkerääjät seuraavat laitteiden valmistusta, asennusta, huoltoa ja käyttöä. Systeemi osaa automaattisesti ennakoida tulossa olevia riskejä ja ongelmia sekä tilata huollon tai korjaajan paikalle jo ennen kuin joku osa pettää.

Tämän verkoston kehittämiseen Kone on viime vuosina panostanut sekä rahaa että henkilöstön osaamista. Henrik Ehrnrooth käyttää bisneksestä mielenkiintoista nimeä: ”Ekosysteemi liiketoiminta.”

Millä keinoilla Kone pärjää tulevaisuudessa? Entä Suomi? Henrik Ehrnrooth käyttää jälleen esimerkkinä Koneen liiketoiminnan strategiaa.

”Ei mikään yritys tai maa voi menestyä pyrkimällä olemaan hyvä kaikilla

aloilla. Täytyy valita se ala, jolla pystyy olemaan huippuosaaja. Kone menestyy edelleen hyvin, koska yhtiön kehityksyksikkö Hyvinkäällä on maailman tärkeimpiä hissialan innovaatiokeskuksia. Näin voimme keskittyä kehittämään ja tekemään huippulaatua ja osaamista globaalin asiakaskunnan tarpeisiin.”

Siihen liittyy kriittisenä tekijänä hyvin koulutetut osaajat. Ehrnrooth sanoo selvästi ja ilman varauksia: Suomelle on aivan elintärkeää työperäisen maahanmuuton turvaaminen.

”Suomella ja Koneella on tässä tilanteessa vahva kilpailuetu: suomalaisuus. Me olemme hyvin koulutettuja, rehellisiä, osaavia, vahvan kulttuurin omaavia ihmisiä. Kunhan pidämme oman toimintaympäristömme kunnossa ja suvaitsevaisen yhteiskunnan perustan vahvana, voimme nähdä tulevaisuutemme luottavaisina.”

Matti Karhu

Onnea matkaan ja tervetuloa!

Toukokuun 29. päivänä Klubi sulki ovensa ja siirtyi kesätauolle. Taas on takana toimelias ja menestyksellinen ajanjakso.

Mutta samana päivänä päättyi myös Miia Makkosen ja Petri Karhun ansiokas 10 vuoden ajanjakso klubin ravintoloitsijana. Ravintolaa voidaan hyvällä syyllä pitää Klubin sydämenä. Valtaosalle klubilaisia ja varmaankin lähes kaikille vierailijoille se on klubia konkreettisimmillaan. Aivan kuten on klubimestarien panos jäsenten ja vierailijoiden vastaanottamisessa ja auttamisessa.

Klubin gastronomisella kerholla on ollut ilo tehdä tiivistä yhteistyötä Miian ja Petrin kanssa muun muassa kaikille klubilaisille avoimia gourmet- ja viiniltoja järjestettäessä. Elokuun pimeitten iltojen rapujuhliakaan unohtamatta.

Näitä tilaisuuksia on ollut laskujemme mukaan kaiken kaikkiaan 51 kappaletta.

Nyt tämä aikakausi siis päättyi ja Miian ja Petrin matka jatkuu. Gastronominen kerho kokonaisuudessaan toivottaa heille kaikkea hyvää sekä menestystä ja onnea myös tulevaisuudessa.

Klubin elokuussa auetessa meidän hyvinvoinnistamme ravintolassa huolehtii Kanresta Oy ja paikan päällä ravintola-toimenjohtaja Petri Väänänen tiimeineen. Käymissämme epävirallisissa keskusteluissa on syntynyt kuva, että hyvälle yhteistyölle on kaikki edellytykset myös tulevaisuudessa. Tätä kirjoitettaessa on jo pyydetty ehdotukset elokuun rapujuhlaan ja syyskuun gourmet-iltaan.

Koskaan ei voi olla kahta identtistä ravintolaa. On siis selvää, että Petri Väänänen johtama klubiravintola on erilainen

kuin Miian ja Petrin. On erinomaista, että nykyinen loistava henkilökunta ainakin pääosin jatkaa uuden ravintoloitsijan palveluksessa.

Gastronominen kerho on valmis tulemaan ja auttamaan ravintolan uutta johtoa ja sen koko henkilökuntaa mahdollisimman hyvän lopputuloksen aikaansaamiseksi – molempien osapuolten tyydytykseksi. Tervetuloa Petri Väänänen joukkoihin!

Klubin gastronomisen kerhon johtoryhmä
Kari Tähtinen
Antti Aho
Jorma Hämäläinen
Jari Karpakka
Lasse Ruuskanen
Panu Tikka

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - Osaaja

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Arvo Kokkonen Oy
Kuussillantie 16
01230 Vantaa

**MYYMÄLÄMME AVOINNA
MYÖS LAUANTAISIN:**

to-pe : 11.00 - 18.00
la : 10.00 - 15.00

Puh. (09) 2786070
info@arvokokkonen.fi
www.arvokokkonen.fi

AK Seafood

MEREN HERKKUJA, OIKAA HYVÄ!

Nyt avoinna myös lauantaisin!

Klubin uusi ravintoloitsija tiimeineen

Petri Väänänen Kanresta Oy:stä saa Klubiravintolan avaimet 3.6. minkä jälkeen alkaa tilojen varustelu uuden ravintolanpitäjän ja Klubin tarpeita varten. Henkilökunta säilyy samana, mutta palvelusäilyy uusia tuulia. Klubilehti jututti uutta ravintoloitsijaa aloituksen tunnelmista.

Väänänen kertoo, että Kanresta Oy on Suomen Kansanterveysyhdistys ry:n omistama yhtiö, joka haluaa luoda hyvää sekä omistajille, yhteiskunnalle että asiakkailleen. Yhdistys tukee tuotoillaan jäsentensä, Suomen Mielenterveysseuran, Suomen Sydänliiton, Vanhustyön keskusliiton ja Lastentautien tutkimuslaitoksen, työtä. Sen tavoitteena on toimia vastuullisesti kulloisenkin asiakkaan kanssa kumppanina siten, että ravintola konseptoidaan kyseisen asiakaskunnan odotuksia vastaavaksi. Hyvän asiakaskokemuksen luominen on toiminnan ydin.

Muutamit klubiveljet ovat tiedustelleet ravintolahenkilöstön nimikkeistä. Petri Väänänen sanoo, että isot ravintola-alan toimijat käyttävät enenevässä määrin eritulosyksiköiden vastuuhenkilöistä ravintoloitsija-nimitystä. Tämä kuvaa parhaiten johtamisjärjestelmää, jossa valta ja

vastuu on kyseisen ravintolan vastuullisella työntekijällä. Kanresta ottaa Klubin ravintolassa käyttöön nimikkeen ravintoloitsija, joka kuvastaa yrittäjämäistä otettani ravintolan johtajana.

Vanha henkilökunta pysyy

Ravintolan henkilöstönä säilyy vanha tiimi, joka täydentyy uuden ravintolanpitäjän tuomilla vetäjillä. Ravintoloitsijana Klubilla aloittavalla Petri Väänäsellä on pitkä ja laaja kokemus ravintola-alalta. Keittiötaustalta hän on laajentanut osaamistaan koko ravintolatoiminnan hallintaan á la carte -ravintoloista juhlaravintoloihin ja kaikkeen siltä väliltä.

Salin toiminnasta vastaavana ravintolapäällikkönä aloittaa Laura Kartano, jonka vastuualueina ovat erityisesti tuotetuksen suunnittelu ja kassatoiminnot. Laura on työskennellyt Kanrestalla kolme vuotta, viimeksi Kansallisoopperan hovimestarina. Aiemmin hän on ollut muun muassa lentoaseman ravintoloissa vuoropäällikkönä.

Keittiöstä vastaa keittiöpäällikkö Hannu Heikkilä, jolla on laaja kokemus ravintolatoiminnasta sekä Suomessa että maailmalla. Hän on työskennellyt Suomessa eri ravintoloissa esimerkiksi Svenska Klubbenilla, Tornissa ja Kämpissä sekä Englannissa useassa paikassa, muun muassa Gordon Ramsaylla.

Valintaprosessi oli erilainen

Valintaprosessi oli Väänäsen mielestä mielenkiintoinen, jännittävä ja yllättävä. Erityisesti toisen kierroksen valintatehtävä avasi Klubin toimintaa ja odotuksia. Sen perusteella Klubin maailma ja

tahtotila tulivat esille. Valintaprosessissa annettiin kuitenkin mahdollisuus tulla esille myös omaa näkemystä ja ajatuksia. On helposti tuurista kiinni, jos menee jonnekin hakemaan työpaikkaa ja tulee valituksi tai ei. ”Valintaprosessi aiheutti sitoumuksen Klubin toimintaan ja jo valintavaiheessa tuli olo, että omia näkemyksiäni arvostetaan”, sanoo Petri Väänänen.

Valintaprosessissa pyrittiin myös jatkuvuuden turvaamiseen niin, että kukaan ei tule Klubille töihin kiiltokuvien perusteella, vaan Klubiravintolaan saadaan hyvät tyypit, jotka sitoutuvat Klubin tapaan toimia.

Klubiravintola on erikoistapaus ravintolamaailmassa

Väänäsen käsityksen mukaan Klubi on jäsenten toinen koti. Jäsenet ovat toki ravintolan asiakkaita, mutta kotonaan pitää saada sitä, mitä haluaa. Yksittäisten jäsenten toiveet ovat Klubiravintolan elämää ja rikkautta, mitä ei samalla tavalla huomioida tavallisissa ravintoloissa. Kanta-asiakkuudet ovat lähellä samaa, mutta pitkällä ajalla muotoutuneet Klubin perinteet ja tavat luovat toiminnalle oman luonteen. Tilat ja kabinetit ovat viihtyisiä ja arvokkaita ja perinteet velvoittavat.

Myös muita asiakkaita pitää kuitenkin pystyä palvelemaan. Tässä tavallisen ravintolan ja Klubiravintolan ominaisuudet yhdistyvät. Tavalliset ravintolat elävät tyyppillisimmin kolmen vuoden sykleissä. Klubiravintolaa uudistetaan hallitusti, mutta hitaammin kuin kaupungin nopeasyklisissä ravintoloissa.

Uusi ravintoloitsija tuo uusia mahdollisuuksia

Uusi toimija katsoo toimintaa uusin silmin. Hinta-laatu suhde on asia, josta keskustellaan yleisesti paljon ja sen tärkeyden myös uusi toimija on ottanut huomioon. ”Luomme uuden toimintatapamme nykyisen henkilökunnan ja uusien tekijöiden yhdistelmällä Klubin tapaa kunnioittaen”, sanoo Väänänen.

Lounaslistat ja kabinettilounaat tulevat näkyviin nettiin jo viikoittain etukäteen,

jotta asiakkaat tietävät paremmin, mitä on tarjolla. Väänänen kertoo, että listat ja tarjonta pidetään lähtökohtaisesti perinteisellä pohjalla, mutta uusia makuja varmaankin tulee lautaselle. ”Kausiajattelu pidetään edelleen esillä. Luomu ja lähiruoka ovat vahvasti mukana, mutta maailmaltakin tuodaan makuja. Lähtökohtana on vastuullisuus, joka toteutuu kaikilla tasoilla erilaisissa hankinnoissa”, Väänänen toteaa.

Klubiravintolaan asennetaan uusi tilojen hallinta- ja varausjärjestelmä, joka tuo uusia mahdollisuuksia. Samoin uusi kassajärjestelmä tuo helpotusta tilausten ja maksujen hoitamiseen. Tähän Kanrestan koko ja investointikyky antavat sellaisia mahdollisuuksia, joita pienempi yrittäjä ei samassa mitassa ehkä voi tehdä.

Myös hinnoittelua uudistetaan siten, että Klubin jäsenet saavat kaikista listahinnoista alennuksen. Väänänen korostaa, että Klubitilojen jäsenhintaisten tuotteet säilyvät myös valikoimassa.

Haastattelu ja teksti:
Kari Storckovius
Kuvat: Kanresta Oy

Klubin uusi ravintoloitsija Petri Väänänen, ravintolapäällikkö Laura Kartano ja keittiöpäällikkö Hannu Heikkilä suunnittelemassa syksyä.

Syyttömänä syntymään

Syyttömänä syntymään sattui hän, tähän maahan pohjoiseen ja kylmään Jossa jo esi-isät, juovuksissa totta kai, hakkasivat vaimot, lapset, jos ne kiinni sai

Perinteinen suomalainen mies on hiljainen ja vakava. Hänelle riittää suo, riittää kuokka, sillä hänellä on sisua. Hän tekee työtä, tuo leivän pöytään, saunoo vähintään sadassa asteessa, hakkaa itseään kuivatulla vastalla ja kumoaa lasillisen kossua. Irvistämättä.

Perinteisen miehen kohtalon, halus välttää poika tuo ”En koskaan osta kirvestä, enkä koskaan viinaa juo, muuten juon talon”

Perinteinen suomalainen mies ei valita, hän nielee pettymykset, nielee raivon, nielee viinan. Saattaa suuttua, saattaa lyödä. Mutta ei valita, ei itke. Hänen tehtävänsä on seistä vahvana kuin petäjä pyryssä, sitkeänä kuin kataja roudan kourissa.

Lumihanki kutsuu perhettä talvisin, vaan en tahdo tehdä koskaan lailla isin Mut kun työnvälityksestä työtä ei saa, hänelle kohtalon koura juottaa väkijuomaa

Perinteisen suomalaisen miehen ei tarvitse olla onnellinen. Hänellä on elämäntehtävä, suunta. Moni olisi siitäkin kateellinen. Perinteinen suomalainen mies on hyvä, kun tekee työtä, ei itke. Ei kai se niin vaikeaa voi olla?

Suomi on tasa-arvoinen valtio. Niin ainakin sanotaan; Suomeen naisena syntyminen on lottovoitto. Meillä työssäkäynti on kannustettavaa, avioliitto on tasa-arvoinen, juridinen prosessi, ja kenellä tahansa on mahdollisuus kiivetä yhteiskunnan huipulle. Tilastokeskuksen sukupuolten tasa-arvoa käsittelevä

julkaisukin on tylsän tasainen; naisen kahdeksankymmensenttinen euro on kohonnut neljä senttiä viime näkemästä. Kotitöihin kuluu edelleen päivässä reilu tunti enemmän kuin miehillä, mutta toisaalta korkean asteen koulutuksessa naiset jyräävät miesten yli jo reilulla seitsemällä prosentilla.

Suomessa on myös alkanut aktiivinen ja laaja keskustelu, joka kyseenalaistaa koko kaksinaapaisen sukupuolijärjestelmän. Oikeuksiaan vaativat nykyään myös muut kuin naiset, syystäkin. Ja oikeuksia myös jaetaan; vaikka tilastot edelleen kielivät epätasa-arvosta, on selvää kehitystä tapahtunut.

Sukupuolten – ainakin juridisesti tunnustettujen – välillä todellakin vallitsee jotakin, jota hyvällä omallatunnolla voi jo verrata tasa-arvoon.

Silloin tällöin Suomi24 tai jokin saman tason keskustelupasta kuitenkin räjähtää: on alettu miettiä, onko naisten emansipaatiossa menty liian pitkälle. Nykyäänhän naiset alistavat miehiä, eikö niin?

Niin lapsellisen typerältä kuin tämä argumentti mielestäni kuulostaakin, piilee siinä populismin ja väärään suuntaan kohdistuvan syyttelyn alla piilossa mikrokooppinen totuuden siemen.

Naiset eivät alista miehiä, vaikka osa miesten vallasta on valunut heille. Naisiin kohdistuu edelleen suuria laillisia, taloudellisia ja sosiaalisia rajoitteita, vaikka niitä kovalla työllä kitketään. Tasa-arvoon pyrkimisestähän tässä on kyse; jo aatteen nimestä pitäisi osata päätellä, ettei ketään pyritä ajamaan alas, ja että kehitys on oikeutettua. Miksi sitten miehet tuntevat asemansa uhatuksi jopa Suomen kaltaisessa, tasa-arvon varsin laajasti tunnustavassa hyvinvointivaltiossa?

Tilastokeskuksen vuoden 2016 tiedon mukaan naisten elinajanodote on ol-

lut 84,1 vuotta, kun se miehillä jää 78,4 vuoteen. Eroa on selitelty miesten huonommalla terveydellä, alkoholismilla ja taipumuksella riskikäyttäytymiseen, mutta ongelmien juureen ei mielestäni pureuduta tarpeeksi. Lähestymistapa elinajanodotetta kohtaan on liian fyysinen: mielenterveysystistä ei puhuta.

”Miehet tekivät itsemurhia huomattavasti enemmän kuin naiset. Itsemurhan tehneistä useampi kuin kolme neljästä oli mies. Vuonna 2016 itsemurhakuolleisuus eli itsemurhien määrä vuodessa 100 000 asukasta kohden oli 14, miehillä 23 ja naisilla 6.”

Tämä synkkä katkelma löytyy niin ikään Tilastokeskuksen tiedoista, ja ero sukupuolten välillä, joka menneinä vuosina on vielä selkeämpi, on liian suuri maton alle lakaistavaksi. Jokin kirjaimellisesti tappaa miehiä.

Naiset ovat ottaneet itselleen tilaa, joka on ennen ollut varattu miehille. Nykyään nainen saa olla möreä-ääninen, vahva, urakeskeinen, itsenäinen, nykyään naisen jopa odotetaan omaksuvan osa näistä ominaisuuksista, joita on perinteisesti pidetty maskuliinisina. Tasa-arvoa mitataan sillä, kuinka paljon nainen tienaa, kuinka paljon ja miten naisia koulutetaan, kuinka moni nainen käy töissä, istuu eduskunnassa, lentää lentokonetta, valitaan presidentiksi... Lyhyesti kiteytettynä mitataan sitä, kuinka naiset omaksuvat miehen roolin omaksi roolikseen.

Toksinen maskuliinisuus, myrkyllinen miehisuus, on termi, joka on syntynyt tasa-arvokeskustelun pohjalta. Toksisella maskuliinisuudella tarkoitetaan perinteisesti miehiltä vaadittuja luonteenpiirteitä, kuten tunteiden tukahduttamista, kovuutta ja horjumattomuutta.

Toksinen maskuliinisuus onkin kääntöpuoleltaan naisellisten asioiden ja luonteenpiirteiden vähempiarvoisuutta.

Siinä missä naiseuden rajoja on purettu, ovat miehuuden kahleet pysyneet lukittuina. Seurauksena saattaa syntyä ja osin jo on syntynytkin varsin myrkyllinen kuva naiseudesta: nykyään naisen on mahdollista olla arvostettu ja kyvykäs jos hän omaksuu perinteisesti miehisestä käyttäytymistyyliin. Tapahtuneet muutokset eivät ole kestäviä, sillä tunteettomuus ja ylikorostettu vahvuuden rooli ovat omiaan tuhoamaan kenet tahansa.

Suomalainen perinteinen mieskuva on varsin ahdas myös maailmanlaajuisesti katsoen. Osin se on varmasti olosuhteiden pakossa muodostunutta. Siinä missä vaikkapa Italiassa on suurmiehiksi luettu Michelangelot ja Da Vincit, Suomessa on ihailtu Saarijärven Paavoja ja Koskelan Jussia. Yli-inhimillinen sisu määrää meillä sen, kuka jää historiaan.

Kappaleessa Murheellisten laulujen maa Eppu Normaali luo karikatyyrin suomalaismiehen katajaisuudesta, mutta ottaa samalla kantaa isiltä pojille siirtävään väkivaltaisuuteen ja epätoivoon. Kappaleen sävy on ymmärtäväinen, jopa lempeä, vaikka sanoituksen tarina päättyykin murheellisesti. Isiensä virheet tunnustava poika vannoo, ettei tartu kirveeseen eikä viinapulloon, mutta lopulta kylmyys ja työttömyys ajavat hänet tuhoon.

Miesten tulisi saada olla pehmeitä, olla tuntevia, olla heikkoja. Tulisi saada itkeä ja käpertyä syliin, olla kannateltavissa kannattelun sijaan. Tunteiden patoaminen ja itkun pidättely ovat tutkitusti fyysisistä terveyttä vaarantavia tekijöitä ja ne altistavat esimerkiksi monille sydän- ja verisuonisairauksille. Juuri verenkiertoelimistön sairaudet ovat suomalaismiesten suurin kuolinsyy. Itkemisen seurauksena aggressiivisuus laskee ja olo paranee, jännitys laukeaa. Itkeminen parantaa monien tutkimusten mukaan jopa sosiaalisia suhteita. Mutta eikö vieläkin opeteta isältä pojalle: Isot pojat eivät itke.

Tiede-lehdessä 3/2004 todetaan seuraavasti: ”Itku on yleensä merkki siitä, että ihminen haluaisi muuttaa tilannetta – Siellä, missä toivo on menetetty, ei enää ole kyyneliä. Syvästi masentuneet eivät itke.”

Turmiolan Tommin tarina Murheellisten laulujen maassa on surullisen tuttu monille suomalaisille. Omasta suvustanikin löytyy kirvesmurhia ja paha-laatuista alkoholismia, masennusta, itsemurhia – miehisyyttä? Suomalainen perinteinen mies on tukkulumen tukahduttama taimi, joka ei pääse versomaan uutta, kylmyyden muovaama malli, josta pitäisi pystyä päästämään irti. Vahvuus, stoalaisuus ja hiljaisuus eivät ole huonoja ominaisuuksia, mutta pakotettuina ne ovat hengenvaarallisia.

Suomi on tasa-arvotilastoissa selvästi jäljessä muista pohjoismaista. Esimerkiksi tasa-arvoinen avioliittolaki on ollut hyväksytty kaikissa muissa pohjoismaissa vuodesta 2012 lähtien, kun se Suomessa hyväksyttiin vasta vuonna 2017. Suomalaisten myyttinen, jopa ihannoitu junttius kohmettaa kehityksen.

Keskeltä kumpujen, mullasta maan, isät ylpeinä katsovat poikiaan Työttömyys, viina, kirves ja perhe, lumihanki, poliisi ja viimeinen erhe Tämä tuhansien murheellisten laulujen maa, jonka tuhansiin järviin juosta saa Jonka lauluissa hukkuvat elämän valttikortit ja kiinni pysyvät taivahan portit

Toiveet paremmasta Suomesta ovat jälleen nuorten harteilla. Ennen värvättiin tuskin aikuiseksi kasvaneet pojat rintamalle puolustamaan isänmaata. Nykyään ei rintamaa ole, taistelu on siirtynyt rajoilta ihmisten mieliin. Isien ja poikien ihanteiden välille alkaa muodostua kulu: sekä suomalaisuutta että miehisyyttä – ja niiden jaloutta – kyseenalaistetaan yhä useammin. Jokaisella on oma henkilökohtainen vihollinen ja jokaisella kyky valita mitä hyökkäystä käyttää, antautuuko itse vai solmiiko rauhan.

Lähteet: Aineistot H ja K Eppu Normaali, Murheellisten laulujen maa, 1982 <https://www.stara.fi/2015/03/09/itkeminen-on-terveellista-6-tarkeaa-terveyshyotyja/> https://tilastokeskus.fi/til/ksyyt/2016/ksyyt_2016_2017-12-29_kat_006.fi.html https://www.tiede.fi/artikkeli/jutut/artikkelit/kun_tunteet_kuohuvat_itku_rauhoitaa <https://yle.fi/uutiset/3-10204625>

Nuoret suomalaismiehet ovat globalisaation, elintason nousun ja tasa-arvon parantumisen myötä hyväksyneet uusia puolia itseensä. Taideharrastukset, muoti ja siviilipalvelus ovat hyväksytymiä ja näkyvämpiä, suvaitsevaisuus leviää ympäri maata. Aletaan ymmärtää, etteivät pehmeät arvot tee pahaa.

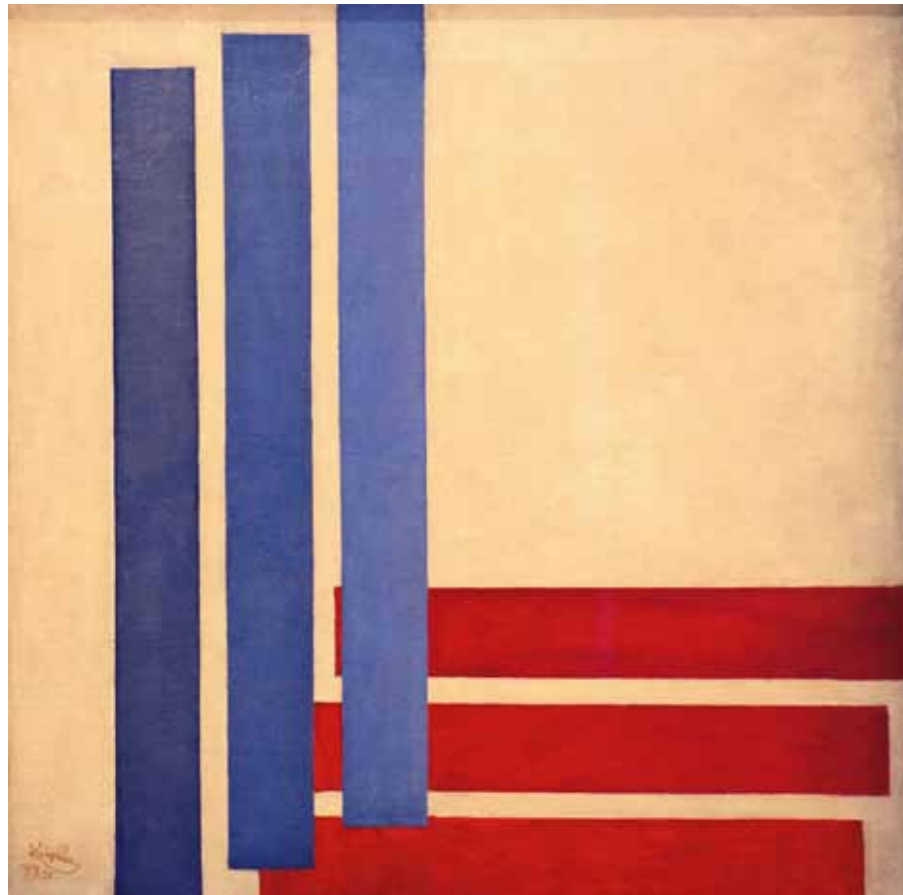
Jokainen meistä on syytön syntymään: siksi on kohtuutonta odottaa kenenkään selviävän elämän koettelemuksista suuremman ja tuntematta itseään voimattomaksi. Kohtuutonta on myös kieltää kiltteys, pehmeys ja hellyys, kaikki se, mikä tekee elämästä helpompaa.

Toiveeni on, ettei isien taakka siirry pojille, ja että miehisyyden kovaksi jäätyneelle myyttille annettaisiin mahdollisuus sulaa ja lämmentä. Pisimmän ja kylmimmänkin talven jälkeen koittaa lopulta kevät ja suvi suloinen.

Teksti: Ruusa Tapper
Kuva: Elias Iirola

Ruusa Tapper voitti tuoreen Suomalaisen kirjoituskilpailun oheisella aineellaan. Muiden palkittujen aineet ovat luettavissa Klubin nettisivuilla.

Vasemmalla: Kolme sinistä ja kolme punaista, 1957
Alla: Kupkan signeeraus, jota hän käytti koko uransa ajan
Oikealla: Perhekuva, 1908

Aikamatka abstraktin taiteen syntyyn

Ateneumin laaja Frantisek Kupkan näyttely on tämän kevään huippu Helsingin kuvataidetarjonnassa. Klubilaiset puolisoineen kävivät kahden 25-henkisen ryhmän voimin tutustumassa tähän hienoon näyttelyyn Ateneumin asiantuntivien oppaiden johdolla. Näyttely kattaa koko Kupkan pitkän uran 1890-luvulta 1950-luvulle. Se on samalla havainnollinen aikamatka abstraktin taiteen syntyhistoriaan.

Yhteiskuntakriitikko ja meedio

Tsekkiläinen Frantisek Kupka syntyi v. 1871, opiskeli Prahassa ja Wienissä ja siirtyi v. 1896 Pariisiin, jossa hän eli kuolemaansa v. 1957 saakka. Kupka pääsi ensi kertaa Pariisin salonkiin v. 1899 teoksellaan *Bibliofili*. Teos on puhtaasti esittävä ja osoittaa Kupkan hallitsevan suvereenisti klassisen maalaustavan.

Hän kiinnostui jo nuorena spiritismissistä ja teosofiasta ja toimi Pariisissa vuosisadan alussa myös meediona. Hän hankki elantonsa tekemällä yhteiskunta-

Taiteilija ja hänen vaimonsa, 1908

Pianon koskettimet, Järvi, 1909

Sinooperin muoto II, 1923

Klubilaiset Ateneumissa.

kriittisiin lehtiin vaikuttavia ja taiteellisesti korkeatasoisia piirroksia ja julisteita sekä kirjankuvituksia.

Esittävydestä abstraktiin

Hieno ja rennolla otteella maalattu *Taiteilija ja hänen vaimonsa* (1908) on vielä puhtaasti esittävä, mutta hänen taiteilijanpolkunsa on jo erkautumassa esittävydestä. Hän maalaa vuosina 1908–10 *Miestenmielijät*-sarjan, joka kuvaa katu- ja ihmisiä, prostituoituja ja parittajia. Teokset ovat selkeästi esittäviä, mutta maalaustapa on ekspressiivinen ja enteilee väripintamaalamisen esilletuloa.

Tienviitta Kupkan taipaleella abstraktiin ilmaisuun on hänen v. 1909 maalauksensa *Pianon koskettimet, Järvi* (1909). Teoksessa on sekä esittäviä että abstrakteja elementtejä ja sen voi nähdä kummalla tavalla tahansa. Kupkan löytöretki ei-esittävyteen etenee loogisesti väripinnoilla tapahtuvan pelkistämisen kautta. Merkittäviä teoksia tältä kaudelta ovat esimerkiksi *Perhekuva* (1910) ja *Pintoja väreillä* (1910–11).

Musiikki, liike ja värien muoto

Pianon koskettimet, Järvi -maalauksessa Kupkan pyrkimystä musiikin maalaamiseen. Häntä kiehtoo erityisesti fuugan musiikillinen rakenne. Hän etsi ratkaisua fuugan maalaamiseen ja löysi tien musiikin ilmentämiseen kuvataiteen keinoin. Kupka siirtyi täysin abstraktiin ilmaisuun vuoden 1911 jälkeen.

Julkisesti hänen ensimmäiset abstraktit teoksensa olivat esillä Pariisin Syysnäyttelyssä v. 1912.

Maailmansota keskeyttää Kupkan taiteilijauran. Hän palvelee Ranskan Muukalaislegioonassa sotavuodet 1914–18. Sodan jälkeen liike, värit ja valo hallitsevat Kupkan taidetta. Hän kehittää kullekin värille oman muotonsa. Oranssi on pehmeä orgaanisuuden väri, sininen terävien diagonaalien väri. Pyöreä muoto kuvaa liikettä ja pystymuoto pyrsähtyneisyyttä.

Kone-estetiikkaa

1920 luvulla Kupka palaa vielä osittain esittävään maalaamiseen. Hän saa kipinän koneista, tehtaista ja uudesta jazzista. Hän maalaa teoksia, jotka tuovat mieleen auton moottorit tai koneet. Pyöreä muoto toistuu näissä teoksissa, esimerkkinä komea *Teräs juo II* (1927–28).

Pelkistäminen ja harmonia

Viimeisenä kautenaan noin vuodesta 1940 eteenpäin Kupka kulkee kohti pelkistämistä ja harmoniaa. Pyöreät muo-

dot ovat menneisyyttä ja hän katselee eteenpäin. Tarkkarajaiset geometriset väripinnat, massa ja tyhjyyt, pysty- ja vaakamuodot hallitsevat hänen maailmaansa. Hän on löytänyt harmonian. Kupkan viimeinen maalaus on legendaarinen *Kolme sinistä ja kolme punaista*. Nimilapussa teoksen vuosiluku on 1957, mutta Kupka on signeeraukseensa merkinnyt 1913–57.

Oman tiensä kulkija

Kupkan pitkässä urassa korostuu oman tiensä kulkeminen, itsenäinen ajattelu ja omat teoriat. Niiden pohjalta Kupka kehittää teostensa taiteelliset ideat. Tämä tuo hänen taiteeseensa syvyyttä, monia ulottuvuuksia ja vankkaa uskottavuutta. Kupka osoittaa, kuinka syvällistä abstrakti taide parhaimmillaan on.

Teksti ja kuvat: Antti Virkkunen

Suomalaisen ruokakulttuurirahaston palkitut

Helsingin Suomalaisen Klubin säätiön ruokakulttuurirahaston vuoden 2018 tunnustuspalkintojen teema oli elämäntyö. Palkinnot kohdistettiin ensisijaisesti sellaisille henkilöille, joilla on ansioita ravintola-alan koulutuksen puolella. Lisäksi jaettiin yksi apuraha ravintola-alalla työskentelevän henkilön jatko-opintoja varten.

Vuonna 2007 perustettu säätiö tukee suomalaista kulttuuria ja suomalaiskansallisia perinteitä ylläpitävää toimintaa sekä suomalaiskansallisessa hengessä isänmaallisten, sivistyksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta koko maassa. Säätiön toiminnan painopistealueita ovat nuoret, tulevaisuus ja huippuosaajat.

Säätiö perusti vuonna 2012 Suomalaisen Ruokakulttuurirahaston edistämään suomalaista ruokakulttuuria ja sen tutkimusta sekä tukemaan henkilöitä ja tahoja, jotka sitä edistävät.

Rahasto toteuttaa tarkoitustaan jakamalla vuosittain apurahoja. Rahaston alkupääoman on lahjoittanut edesmennyt tunnettu gastronomi Heikki Tavela.

Myönnetyt tunnustuspalkinnot ja apuraha

Palkinnot luovutettiin kevään Food and Talk -seminaarin yhteydessä Wanhassa Satamassa Helsingissä.

Jorma Haranen ja Martti Lehtinen palkittiin elämäntyöstään kokkien kouluttajina Turussa ja Jyväskylässä. He ovat vuosikymmeniä olleet aktiivisia suomalaisen ruokakulttuurin kehittäjiä ja edistäjiä sekä kouluneet monta suomalaista kokkisukupolvea. He saivat 6000€ tunnustuspalkinnot.

Saara Sinivuori palkittiin yli 35 vuoden elämäntyöstään Tampereen ravintola-alan merkittävänä toimijana. Hänen johdolla on panostettu hyvään ruokaan,

juomaan, palveluun ja henkilökuntaan menestyksellisen ravintolatoiminnan perusarvoina. Hän sai 3000€ tunnustuspalkinnon.

Suvi Minkkinen kirjoitti ylioppilaaksi 2018 suorittaen samalla hotelli-, ravintola- ja cateringalan perustutkinnon Gradiassa Jyväskylässä. Hän voitti kulta Suomen Skills- eli Taitaja-kisoissa,

ja osallistui Suomen edustajana Budapestissa pidettyihin EuroSkills-kisoihin saavuttamalla Medallion for Excellence -mitalin. Suvi Minkkinen aikoo jatkaa ravintola-alan opintojaan ja osallistumistaan alan kilpailuihin sekä panostaa työharjoitteluun ulkomailla. Hänelle myönnettiin 5000€ apuraha.

Teksti ja kuva: Raimo Iveskero

Vasemmalta alkaen Jorma Haranen, Martti Lehtinen, Saara Sinivuori ja Suvi Minkkinen.

Kesän ulkoruokinta

Tiistaisin klo 17:00 varattu 8–10 hengelle
Jos isompi joukko, suurena varaus ravintolaan

Kesäkuussa ravintola Kosmos (Kalevankatu 3)
Heinäkuussa ravintola Hampton Bay (Hietalahdenranta 6)

Ystävällisin terveisin
Ari Parviainen (0400-311894)

Yle:n ohjelmat vain netin kautta – ministeriön ehdotus

Julkisen palvelun yhtiö Yle tunnettiin aikanaan radio- ja tv- antennistaan, joitten kautta signaalit lentelivät vastaanottimiin. Jatkuvasti lisääntyvä ohjelmien seuranta netin kautta on saanut liikenne- ja viestintäministeriön virkamiehet laatimaan hallitusneuvotteluihin esityksen, että vuoden 2027 jälkeen Yle siirtyisi asteittain kokonaan palvelujensa nettivälitykseen.

Suomalaisella klubilla esitelmöinyt Yle:n toimitusjohtaja Merja Ylä-Anttila ei ottanut ehdotukseen kantaa, mutta huomautti, että serverit eivät saisi silloin kaatua urheilukisojen katsojahuippujen aikanaan. Nykyisin rajana on miljoona samanaikaista katsojaa.

Mahdollinen muutos tietäisi kallista panostusta välitystekniikkaan niin Ylessä kuin palveluja välittävissä verkko-yhtiöissäkin. Nykyisessä antenni- ja

kaapelivälityksessä ongelmaa ei ole katsojahuippujenkaan aikana.

Yle-iltaa Klubilla vetänyt viestintäneuvos Tauno Äijälä arvioi tilaisuuden jälkeen, että jos ministeriön ehdotusta lähdetään toteuttamaan, niin siirtymäajasta tulisi joka tapauksessa pitkä. Kaikilla ei vielä ole uusia nettivastaanottoon sopivia laitteita kun vanhatkin televisiot toimivat antenniverkossa.

Areena Euroopan huippua

Yle on kulkenut jo pitkään ”netti edellä” palvelujaan kehittäessään. Nykyisin kehityksen kärki on Ylä-Anttilan mukaan erittäin suositun Areena-palvelun edelleen kehittämisessä. Tarkoitus on parantaa ohjelmien löydettävyyttä.

Areenan pani alulle 12 vuotta sitten silloinen Ylen toimitusjohtaja Mikael Jungner, jota Ylä-Anttila kiitteli kau-

konäköisyydestä digitaalisten palvelujen kehittämisessä. Monista Euroopan maista on käyty Suomessa tutustumassa kuinka Areena-palvelu on toteutettu.

Puolisentoista vuotta sitten puolueisiin sitoutumaton Ylä-Anttila siirtyi kaupallisen MTV3:n uutis- ja ajankoh-taisohjelmien vastaavan päätoimittajan paikalta hieman yllättäen Ylen toimitusjohtajaksi. Aiemmin paikka oli varattu vain sosialidemokraateille, mutta ajat muuttuvat.

–Eipä Ylessä enää tarvinnut miettiä myyntisaldoa kuten MTV3:ssa, Ylä-Anttila vastasi hymyillen kysymykseen kuinka hän on työpaikan vaihdoksen kokenut.

Yle:n toiminta rahoitetaan verovaroin (Yle-vero). Vuonna 2018 yhtiön saama määräraha oli 461,8 miljoonaa euroa. Lisäksi tuli noin 12 miljoonaa ohjelmien ja

palvelujen myyntituloja. Määräraha on pysynyt neljä vuotta samana, kun Yle:n rahoitukseen ei ole tehty indeksikorotusta.

Yhtiössä on nykyisin 2800 vakituisessa työsuhteessa olevaa työntekijää. Lisäksi muissa työsuhteissa oli noin 500. Ohjelmia ja muita palveluja ostetaan nykyisin huomattavasti aiempaa enemmän ulkopuolisilta palvelun tarjoajilta.

Luottamus uutisiin säilynyt

Yleisesti ottaen Yle:llä ei pitäisi olla valittamista: vuosittaisen tutkimuksen (2018) mukaan 98 prosenttia katsoo Yle:n onnistuneen kokonaisuutena julkisen palvelun tehtävässään.

Luottamus uutisiin on myös pysynyt korkealla, 89%, ja yli puolet, 54%, pitää Yle:ä ykkösuutistoimijana Suomessa.

Ylä-Anttila nimeää missiokseen, että Yle:n sisältöjä kehitetään lähellä yleisöä oleviksi, demokratiaa vahvistaviksi, sivistäviksi ja sisällöt julkaistaan oikealla tavalla Yle:n isossa koneistossa.

–Yle:n on oltava lähellä ja läsnä. Yhtiön on tultava ulos linkkitornista. On mentävä kuuntelemaan yrityksiin ja järjestöihin millaista elämä on siellä.

Nuoret elävät netissä

Tämän jutun kirjoittaja, 75v, kuuluu siihen Yle:n yleisöjoukkoon, joka on tottunut perinteiseen broadcastingiin, vaikka netissä seikkaileekin. Meidät yli 65-vuotiaat Yle pitää hyvin asiakkanaan television ja radion ääressä.

Ongelmallisimpia tavoitettavia Yle:n kannalta ovat Ylä-Anttilan mukaan nuoret 15–28-vuotiaat. Heidän viikkotavoittavuutensa oli noin 60%. Nuoret suosivat nettiä mikä näkyy yleisemminkin Yle:n nettipalvelujen seuraajamäärien kasvuna. Nuorille perinteinen televisio alkaa olla historiaa.

Netin suosion taloudellinen haaste on, että mitä enemmän palveluja kehitetään ja palveluja myös seurataan, niin sitä enemmän rahaa täytyy laittaa serverien kapasiteetin nostamiseen ja sivujen ylläpitämiseen. Koodareilla ja suunnittelijoilla on töitä.

Teksti ja kuva: Matti Laitinen

Ylen toimitusjohtaja Merja Ylä-Anttila kiittää entistä esimiestään MTV3:n ajoilta opetusneuvos Tauno Äijälää Yle-illan päätteeksi.

”Vireyttä aivoille Fosfoser® Memory -muistikapseleilla.”

SUOSITTELEN

Aira Samulin

Fosfoser® Memory Vahva muistikapseli

Fosfoser® Memory sisältää vaikuttavana aineena soijaperäistä fosfatidylseriiniä. Iän myötä sen määrä vähenee aivoissa. Fosfoser Memory -ravintolisällä täydennetään elimistön fosfatidylseriinitasoa. Valmistetta suositellaan erityisesti ikääntyville, opiskelijoille ja keskittymistä vaativan työn tekijöille.

Fosfoser® Memory -kapselit on vakioitu fosfatidylseriinin ja fosfatidihapon suhteen. Yksi kapseli sisältää 480 mg soijafosfolipidejä, joista 100 mg fosfatidylseriiniä ja 100 mg fosfatidihappoa.

Terveyskaupoista, -osastoilta ja apteekkeista.

Hankintatukku Oy
www.hankintatukku.fi

35
Hankintatukku Oy

Tutkittua suomalaisen lääketieteen laatua

Itsenäisyysmies Jonas Castrén, advokaatti vaan ei diplomaatti

Takavuosina julkaisin hieman sattumanvaraista sarjaa pienoiselämäkertoja Klubin jäsenistä, jotka ovat jättäneet jälkensä historiaan. Tämä on palanen siihen sarjaan.

Aluksi kaikki suomenmieliset olivat hyvin samanmielisiä. Suomen kansa ja kieli oikeuksiinsa! Olihan keisari vuonna 1863 määrännyt suomen kielen tasa-arvoiseksi virkakieleksi ruotsin rinnalle. Ei se muuten niin mahdoton käsky olisi ollut, mutta, kun suuri osa virkamieskuntaa ei hallinnut suomea eikä kielikään ollut hallinnon tarpeisiin kehittynyt. Suomalaisuusliike sopi keisarikunnallekin hyvin, sillä se loitonsi vanhasta emämaasta Ruotsista.

Liike säröytyi vasta, kun hallitusvalta kiristi otettaan. Nuoren polven Päivälehti aloitti ja ilmoittautui Suomettaren kilpailijaksi 1890. Perustajien joukossa oli juristi Jonas Castrén, innokas yhdistysihminen. Hänestä ei ollut tullut tuomioistuini- eikä hallintojuristia, vaan asianajaja, jossa toimessa hänen väitellytönsä ja puhelahjansa pääsivät oikeuksiinsa. Vanhasuomalaiset, suometarianit, olivat valmiit ikään kuin antamaan siimaa venäläisille, jotta välit eivät katkeaisi, nuorsuomalaiset asettuivat perustuslailliselle kannalle ja saivat liittolaisia ruotsalaisista ja kehkeytyvän työväenliikkeen piiristä - ei tuumaakaan poiketa Suomen laeista, jotka keisari toisensa jälkeen oli luvannut pitää voimassa. Vaikka poikkeuksia oli itse asiassa tehty pitkin aikaa, törmäyksiltä oli välttytty, kunnes 1890 esivalta oli määrännyt Venäjän pos-

timerkit Suomen liikenteeseen. Asialla oli symbolinen merkitys, ovathan postimerkit tavallaan rahaa ja Suomella oli vuodesta 1863 oma rahansa.

Törmäys tuli, kun keisari helmikuun 1899 manifestilla otti omaan päätösvaltaansa kysymyksen siitä, mitkä asiat kuuluivat Venäjän valtakunnan lainsäädännön piiriin ja mistä Suomi sai päättää itse. Tosiasiallisesti hänellä oli tämä valta ollut ennenkin, mutta nyt kun asia julistettiin, perustuslailliset ilmoittivat valtiokaappauksen tapahtuneen. Yhteinen kansa ei ollut tottunut ajattelemaan poliittisesti, mutta siksi vaikuttavaa propaganda oli, että kansanperinteeseen juurtui muisto vesistöjen korkean vedenpinnan vuodesta 1899, joka jätti Suomen rantakallioihin ”valarikon viivan”. Kiihkeimpiä propagandisteja esivalta karkotti ulkomaille, ensimmäisten joukossa Jonas Castrénin.

’Perustuslailliset’ ja ’nuorsuomalaiset’ olivat osittain päällekkäisiä käsitteitä. Puolueet eivät olleet puolueita nykyisessä mielessä, toimistoineen ja jäsenkirjoineen, vaan väljiä aateyhdistöjä. Lohkoutumista tapahtui nuorsuomalaisissakin: K.J. Ståhlbergin johtama enemmistö näki sosiaalisten kysymysten kärjistyksessä uhan koko yhteiskuntajärjestykselle, castrénilaiset pitäytyivät vanhaan lain kirjaimeen, jota oli yhä vaikeampi puolustaa muuttuvissa oloissa. Eräässä lehtikirjoituksessa lausuttiin castrénilaisia tarkoittaen: ”Ei yksi pääsky kesää tee.” Jonkin aikaa castrénilaisia kutsuttiin ’pääskysiksi’ ja ståhlbergilaisia ’varpusiksi’.

Vanhasuomalaisena pidettyyn Suomalaiseen Klubiin mahtuivat kyllä nuorsuomalaisetkin. Vastakkuudet lievenivät vasta, kun maailmansota toi uudet ongelmat päällimmäisiksi. Vuonna 1918 Castrén neuvotteli Valkoisen Suomen valtuuttamana Tukholmassa, mutta kiihkeä asianajaja ei ollut paras diplomaatti. Eikä sosiaalidemokraattinen kuningaskunta suinkaan muutta mutkitta ollut Valkoisen Suomen puolella. Itsenäisessä Suomessa Castrén ei enää löytänyt uutta roolia.

Olen valinnut ääninäytteeksi nuoren Castrénin valtiopäivillä talonpoikaissäädystä vuonna 1885 pitämästä puheesta katkelman. Se osoittaa, miten Castrén osaa yhdistää juristin ammattikieleen kuuluvan monipolvisuuden vetoavaan retoriikkaan ja miten taitavasti asianajaja osaa taluttaa itsensä keisarinkin todistajakseen.

”Vaikka, kuten olen osoittanut, Hallitsijan, hänen kotimaisen neuvostuntansa, säätyjen ja voisinpa vielä lisätään sanomalehdistön oikeudellinen katsantokanta asiassa on ollut sama, niin kuitenkin viimeisessä hetkessä, jolloin vuonna 1884 oli maamme aikakirjoihin piirrettävä 1863 vuoden julistuksen lopullinen toimeenpano, ja kun sen ohessa syntyi kysymys Suomen kielen täydellisen tasa-arvon saavuttamisesta virkakielenä Ruotsin rinnalla, silloin, kuten sanoin, viime hetkellä keksittiin tuo uhkarohkea selitys O.K:n 24:3, jonka mukaan Suomen kieli muka olisi vieras kieli Suomenmaassa ja sen käyttäminen tuo-

mioistuu selvä lain loukkaamista. Tämmöisellä ennen kuulumattomalla, lain sanaa, henkeä ja selvää järkeä polkevalla selityksellä – sen keksijä, joka, surkeaa mainita, ei ollut, kuten koko maassa on tietynä, julkituotuna eikä myöskään kiistettynä, tosiasiana, kukaan muu kuin lakien ylimmäinen valvoja, prokuraattori Keis. Senaatissa – tällä selvityksellä, sanon minä, ilmeisesti tarkoitettiin ei ainoastaan kieltää hallitsijan perustuslaillista oikeutta perille saattaa ja toteuttaa Suomen kielen oikeuden tunnustamista, vaan, mikä on erittäin huomioon otettava, julistaa kerrassaan laittomaksi hallitsijan kaikki edelliset toimenpiteet asiassa. Niin totta kuin on selvä, että Suomen kielen saattaminen yhdenvertaiseksi Ruotsin rinnalla virkakuntain sisällisissä ja keskinäisissä suhteissa on ainoastaan johdonmukaisuuden vaatima suositus sille olennaiselle ja väestömme etuihin paljoa painavammin ja suorakohtaisemmin koskevalle hallintotoimelle, jonka kautta virkakuntamme veloitettiin palvelemaan suomalaista väestöä sen omalla kielellä – niin totta hallitsijan perustuslaillinen oikeus kaikissa suhteissa lopullisesti toteuttaa ja perille saattaa Suomen kielen tasa-arvoisuus on yhtä kiistämätön, kuin hänen samaa tarkoitusta edistävät tähänastiset toimensa.”

Yrjö Larmola

Klubi hakee Klubilehdelle päätoimittajaa

Neljästi vuosittain ilmestyvän Klubilehden tehtävänä on jäsenlehtenä heijastaa Helsingin Suomalaisen Klubin toimintaa, keskusteluja ja sosiaalista elämää koko jäsenkunnalle ja muille klubin viiteryhmille. Lehti raportoi kattavasti, avoimesti ja tasokkaasti Klubin asioista. Klubilehden päätoimittaja vastaa lehden linjasta, sisällöstä, budjetista ja ilmestymisestä johtokunnalle.

Lehden toimitus koostuu lehden vakituisista kirjoittajista, kuvaajista ja graafikoista, jotka päätoimittaja valitsee. Ensimmäinen nyt valittavan päätoimittajan toimittama lehti ilmestyy 23.10.2019.

Aiemmat lehdet ovat luettavissa:
www.klubi.fi/www/klubilehdet.htm

Lähetä hakemuksesi Klubin toiminnanjohtajalle sähköpostilla toiminnanjohtaja@klubi.fi 30.6.2019 mennessä.

Lisätietoja asiasta antaa Klubin toiminnanjohtaja Kari Storckovius, toiminnanjohtaja@klubi.fi, 046 922 6660.

Uusi jäsenluettelo ilmestyy syksyllä

Klubi on painanut paljon käytetyn ja kysytyn jäsenluettelon määrävälein. Luettelo ilmestyy Klubilehden kokoisena ja siihen tulee jäsenistä valokuva sekä tietoina nimi, syntymävuosi, jäseneksi tulon vuosi sekä käytetty titteli.

Syksyllä työstettävää uutta jäsenluettelo varten jäseniä pyydetään toimittamaan mahdolliset tietojensa päivitykset (tuore valokuva sekä ajan tasalla olevan titteli) sihteerille (sihteer@klubi.fi) 15.9. mennessä. Sihteerille kuittaa saadut tiedot vastausviestillä.

Seniorijumppa – Klubin aktiivisin harrastus

Maanantairyhmän jumpparit ympäröivät ohjaaja Helena Tervosen. Klubin jumpan koordinaattori Mauri Kotila on kuudes jumppari vasemmalta.

Klubiveljemme Pekka Mannio esitti vuoden 2010 Klubin merkkipäiväilän kiitospuheessaan senioritoiminnan aloittamista Klubilla. Alku tapahtui seniorilounaiden ja niiden esitelmien muodossa, mutta pian seurasi seniorijumppa.

Mannion aloitteesta Motivon opiskelijat aloittivat lokakuussa 2011 pienen jumpparyhmän joka toinen viikko tapahtuvat yhdeksän välineen harjoitukset. Jumpan isännäksi pyydettiin Pertti Mäkelä. Välineinä olivat mm. tasapainolevy, käsipuristimet, kuminauha ja pallo. Kevyinä pidettyjen jumppatuokioiden kesto oli 45 min ja osallistujat kokivat seurustelun, saunomisen ja yhteiset lounaat vielä jumppaakin tärkeämmiksi. Haluttiin rankkaakin asiantuntevaa ohjausta.

Saman vuoden Itsenäisyysjuhlassa Eino Papinniemi puhui Helena Tervosen kanssa, joka oli juuri käynyt seniorijumpan ohjaajan kurssin. Helena lupautui jumpan ohjaajaksi ja piti ensimmäisen tuntinsa vuoden 2012 alussa. Jo maaliskuussa jumppa muuttui viikoittaiseksi ja syyskauden alusta muodostettiin jo toinen jumpparyhmä harjoituksen ollessa edelleen 45 min.

Helena on hoitanut tätä nykyuotoista ohjaustyötä jo seitsemän vuotta. Saatiin siis perustettua yksi jumpparyhmä, joka kokoontui joka toinen viikko ja jumpan kesto oli 45 minuuttia. Loppukeväästä jumpparyhmä kokoontui kerran viikossa. Sana erinomaisesta seniorijumppasta kiiri veljimme keskuudessa ja kevätkaudella 2013 perustettiin jo kolmas

ja syksyllä neljäs ryhmä. Samalla jumpan kesto muutettiin koko tunnin pituiseksi.

Jumppareita oli vuoden 2013 lopussa 45. Vuoden 2015 alussa ryhmien koko oli kasvanut kussakin ryhmässä jo noin viiteentoista veljeen. Saman vuoden syksyllä Pertti Mäkelä kutsui seuraajakseen Mauri Kotilan. Samaan aikaan perustettiin veljemme Hirvo Salosen johtama 80 vuotta täyttäneiden jumpparyhmä, jolle Helena räätälöi ikään sopivan ohjelman, jossa tuolin käyttö oli avainasemassa.

Vuoden 2016 alussa perustettiin jo kuudes jumpparyhmä, jolloin kolmena päivänä kokoontui kaksi ryhmää. Seniorijumppaan osallistuvien veljien määrä on lisääntynyt tasaisesti niin, että tällä hetkellä jumppareita on jo 95. Heistä kertyy yhteensä yli 3000 harrastuskertaa

Jumpparien notkeutta (yläkuva) ja henkilökohtaista ohjausta Helenan opastessa Elias Irolan käden asentoa lihastyön optimoimiseksi.

vuodessa, mikä on Klubimme suurin yhteen harrastukseen osallistuvien määrä.

Kaikki jumppaajat ovat olleet toimitaan tyytyväisiä. Klubimme aktiivisimmasta harrastuksesta luopuneiden määrä on ollut erittäin pieni ja johtunut useimmiten muun terveydentilan tuomista rajoitteista. Yleisenä havaintona on veljien toteamus yleiskunnon kohenemisestä iän lisääntymisestä huolimatta. Etenkin tasapainon hallinnan merkittävä paraneminen ja näin turvallisen liikkumisen vahvistuminen ovat saaneet kiitosta. Monen jumpparyhmän luomat jumppaa edeltävät pitkätkin keskustelutuokioidet ovat rikastuttaneet harrastuksen merkittäviin uusiin ulottuvuuksiin.

Helena Tervonen on jumpan sydän

Helena Tervonen sanoo, että jumpan yksi tärkeä tavoite on saada lihastyön avulla tasapaino pysymään hyvänä. Noin 50 vuotta täytettyään ihminen menettää joka vuosi prosentin tasapainostaan ja lihasvoimastaan. Jumppaamalla pystytään nämä säilyttämään – ehkä jopa parantamaan.

Kun ikää tulee, täytyy muistaa, että liikkeitä tehdään rauhallisesti, hitaasti. Loukkaantumisriski pienenee ja harjoituksesta saadaan mahdollisimman paljon hyötyä. Tärkeää on, että jokainen saa liikkunasta myös iloa, olipa ikä tai kunto mikä tahansa.

Helena Miksi liikkua -terveiset pähkinänkuoressa: On hyvä harjoittaa lihasvoimaa, tasapainoa, ketteryyttä ja kestä-

vyyskuntoaakin. Lihastoiminta, tasapaino ja notkeus pitävät yllä toimintakykyä. Tasapaino ja liikkuvuus lisäävät liikku- misvarmuutta ja ehkäisevät kaatumisia. Elimistölle ei ole väliä, saako se liikun- taan lenkkipolulla, vai hoituu ko liikunta jokapäiväisten asiointien ja askareitten yhteydessä. Terveystuotokset liitty- vät aktiivisuuteen, eivät tiettyyn lajiin. Kannattaa yksinkertaisesti aktivoitua ja nousta seisomaan, esimerkiksi juuri nyt, eikä ensi maanantaina. Tärkeää on että liikkuu säännöllisesti. Kaiken tämän ohella liikunta tuottaa iloa ja hyvää oloa.

Helena kuvaa jumppatunnin rakentu- mista seuraavasti.

Lämmittely; verenkiertoa hartioille ja yläselkään pyörittämällä olkapäitä, kä- sillä ympyrää edestä taakse, ylläpitäen laajoja liikeratoja. Myös lonkille avoimia liikkeitä, unohtamatta selkärangan kier- toja ja taivutuksia. Pumpataan pohkeita, kantapäitä ylös alas lämmittelemällä jal- kojen lihaksia. Liikkeet tehdään rauhal- lisesti hengitystä seuraten.

Tasapaino; jokainen harjoitus sisältää tasapainoharjoituksia.

Hiljalleen nostetaan sykkettä, tahti on reippaampi, marssitaan, jalkoja nostea- taan, hengästyäänkin, keho lämpenee.

Lihastyö; kyykkyjä, erilaisia pakara- ja reisilihasliikkeitä. Näitä treenaamalla päästään tuoilta ylös vielä vuosienkin päästä. Lattialla vatsa ja selkälihas liik- keet.

Venyttely on tärkeää. Lihakset lämpi- mänä keholle haetaan elastisuutta, teh- dään lihasvenytyksiä. Annetaan sykkeen laskea ja mielen rauhoittua.

Helena lämmihenkeisen, asiantunte- van ja yksilöllisiä tarpeita ohjaavan opas- tuksen ansiosta Klubin seniorijumppa on kasvanut erittäin merkittävä henkisen ja fyysisen nautinnon kohde. Rankan- kin hikeä valuttaneen jumpan jälkeen on ilo katsella veljiä, jotka hymyssä suin astuvat pukuhuoneeseen ja saunan läm- pöön pohtimaan jälleen elämän riemua ja muita tärkeitä asioita.

Teksti: Mauri Kotila ja Helena Tervonen
Kuvat: Jarmo Heinonen

Klubin Sikarikerho 10 vuotta!

Hyvistä sikareista on nautittu Klubilla erinomaisessa seurassa kautta klubihistorian lyhyttä viime vuosikymmenen vaihteen ajanjaksoa lukuun ottamatta, kunnes ns. Yläkellarin klubitilat valmistuivat vuonna 2011.

Vielä vuosituuhannen alkupuolella oli tavanomaista, että jopa Klubin pääsälissa tupruteltiin isoa sikaria, savukkeista puhumattakaan, klubi-illan esitelmää kuunneltaessa. Nuo ajat päättyivät – ja toisaalta hyvä niin – vuonna 2007, jolloin uuden tupakkalain myötä tupakointi ravintolatiloihin tuli kiellettyksi. Klubi sai kuitenkin kahden vuoden siirtymäajan sallia tupakointi rajoitetusti mm. kirjastossa ja joissain kabineteissa, kun se kaikille osallistujille sopi.

Mainittu kahden vuoden siirtymäaika päättyi Klubilla torstaina toukokuun 28. päivänä 2009, jolloin Klubin ravintola oli

viimeistä iltaa avoinna ennen kesätaukoa. Tuolloin parinkymmenen hengen joukko Klubin sikarinystäviä kokoontui Helsinki-saliin viettämään ns. ”viimeistä sikaria” näissä tiloissa. Ilta oli rattoisa ja savuakin oli runsaasti ilmassa, mutta onneksi lämmin ja aurinkoinen ilta salli ikkunan avaamisen ja tilan tuulettamisen.

Tuossa tilaisuudessa päätettiin perustaa Klubin Sikarikerho, mutta varsinainen perustava kokous siirrettiin kesälomien jälkeiseen aikaan. Sikariharrastusjaoston perustava kokous pidettiin 16.9.2009 Klubin johtokuntakabinetissa 11 jäsenen voimin. Tuolloin päätettiin esittää Klubin johtokunnalle jaoksen ottamista virallisena harrastusjaoksena Klubin toimintaan.

Sikariharrastusjaoksen todettiin olevan kaikille klubiveljille avoin. Tavoitteena on lisätä asiasta kiinnostuneiden

klubiveljien sikaritietoutta sekä luoda mahdollisuuksia ja puitteita klubiveljien keskinäiseen kanssakäymiseen klubihengessä sikaria poltellen. Koska Klubilla ei luonnollisesti voinut enää polttaa sikaria, siirtyivät paikalla olleet lämpimään syysiltaan Lasipalatsin terassille.

Sikariharrastusjaostolle valittiin perustamiskokouksen jälkeen puheenjohtajaksi Heikki Pitkänen ja varapuheenjohtajaksi Teemu Torvelainen, jotka ovat näissä rooleissaan vienneet harrastusta ja Klubin Sikarikerhoa eteenpäin viimeisen kymmenen vuoden ajan.

Jo alkuvuodesta 2009 johtokunnassa oli viritetty keskustelu siitä, olisivatko Yläkellarin huonosti hyödynnetyt tilat remontoitavissa jäsenten harrastus- ja kulttuuritoiminnan käyttöön, mukaan lukien sikariharrastukseen. Asiaa valmistelemaan nimettiin työryhmä. Val-

”Viimeinen sikari” Helsinki-salissa 28.5.2009. Kuva: Jarmo Heinonen.

mistelut etenivät lopulta Kiinteistö Oy:n johdolla hankesuunnitteluun, jonka tuloksena tehtiin urakkasopimus tilojen rakentamisesta vuoden 2010 lopulla.

Upeasti remontoitujen tilojen vihdoin avata jäsenistölle alkusyksystä 2011. Tämän myötä avautui myös tyylikäs ja hartaasti odotettu ensiluokkaisella ilmanvaihdolla varustettu ja tupakkalain vaatimukset täyttävä sikarihuone kaikkien muiden aktiiviseen käyttöön tulleiden tilojen ohella.

Klubin Sikarikerhon toiminta alkoi alkuajan ”evakossakin” aktiivisesti ja kokoontumisia sekä sikari-illallisia järjestettiin harrastustoiminnan sallimissa puitteissa Klubin ulkopuolella. Sikarihuoneen valmistuttua toiminta painotui luonnollisesti omiin tiloihin erilaisien teemailtojen ja vapaamuotoisten kokoontumisten merkeissä. Myös monenlaisia avec-juomia on maisteltu niin ammattilaisten kuin omien innokkaiden harrastajienkin opastamina. Reissuja on

tehty Kuubaan ja Pietariin asti Tallinnan vuotuisen päivätreenin säilyessä kesto-suosikkina.

Klubin Sikarikerho on nyt 10 vuoden ajan toteuttanut menestyksekkäästi alkuperäistä tarkoitustaan luoda mahdollisuuksia klubiveljien keskinäiseen kanssakäymiseen klubihengessä. Samalla sikarihuoneesta on muodostunut yksi Klubin sydämistä. Sikarihuone on haluttu säilyttää rauhallisena oleskelu- ja keskusteluympäristönä ilman radion tai tv:n tuomaa hälinää. Paikalle on aina helppo tulla ja keskustelunavaukset syntyvät mutkattomasti – vaikka sikareista.

Sikarihuone on kaikille Klubin jäsenille (ja vain jäsenille) avoin tila ja me sikariharrastajat toivotammekin kaikki klubilaiset tervetulleiksi tutustumaan porukkaan ja osallistumaan keskusteluihin. Sikarikerhon järjestämistä erilaisista tilaisuuksista saa parhaiten tiedon ilmoittautumalla harrastajien postituslistalle osoitteeseen sikarikerho@klubi.fi.

Klubin Sikarikerho juhlii 10-vuotista taivaltaan 28.5.2019 alkujuurillaan Helsinki-salissa. Ja jatkot luonnollisesti alakerrassa!

Jari Karpakka ja Heikki Pitkänen

Sikari-ilta 10.4.2019 sikarihuoneessa. Kuva: Matti Laitinen.

Klubin kuoron Daamikaronkka

Kuorokonserttien jälkeen on varsin yleinen tapa, että kuorolaiset kokoontuvat viettämään konserttinsa peijaisia karonkassa. Usein karonkassa ollaan daamien kanssa.

Kokeneet kuorot eivät välttämättä tarvitse mitään konserttia karonkkaa pitäväkseen. Tämä todistettiin, kun Suomalaisen Klubin kuoro piti daamikaronkan Urisevien Ukkojen kanssa Laulumiehissä. Urisevat Ukot on mieskuoro Laulumiesten seniorikuoro. Tilaisuus oli jatko edelliskevään vastaavaan Klubin isännöimään juhlaan.

Ilta oli tyyppillinen laulukaronkka, jossa kuultiin toinen toistaan komeampia

mieskuorolauluja. Juhlan pohjana oli maukas illallinen tykötärpeineen. Oleellisia olivat snapsit, joiden nauttimista joukko osasi vauhdittaa useitten viisujen verran.

Urisevat Ukot kokoontuvat lauluiltoihinsa kerran kuukaudessa. Heidän ohjelmansa sisältyy myös tietopuolinen osuus. Niin myös nyt. Urisevien laulunjohtaja professori Reijo Pajamo piti juhlijolle musiikkiaiheisen tietokilpailun, joka todella mukavasti viritti osallistujien tunnelmaa. Koko salin voimalla laulettu yhteislaulu Reijo Pajamon ja Klubin kuoron johtajan Henrik Lambergin säestyksellä olivat myös hieno osa iltaa.

Klubin kuorolaisista toivat mainion lisän iltaan myös Heikki Hult yksinlaulesityksellään sekä glunttiveljekset Antero Siljola ja Kari Toiviainen duetoillaan. Klubiveljemme Olavi Lohikoski piti hienon puheen daameille.

Juhlineitten kuorojen puheenjohtajat Tapani Ruutu ja Heikki Tapionlinna totesivat, että yhteiset tapaamiset ovat todella mukavia. Jäämme odottamaan pidempäänkin jatkuvaa perinnettä.

Pekka Hapuoja
Karonkkamestari

Klubin kuoro kävi Kroatiassa

Klubin kuoro teki ikimuistosen kevään Kroatian vierailun vuosi sitten. Matkan suunnittelusta ja koordinaatiosta vastasivat kuoromme Aarno Suorsa ja kroaattien kansainvälisesti maineikkaan Gradski zbor Brodosplitin puheenjohtaja Mladen Velat.

Saavuimme Henrik Lambergin johdolla helteiseen Splitiin perjantaina 17.5. Kaupungin nimi johtuu kreikkalaisesta sanasta aspalatos, keltainen kukka. Tulpapäivänä tutustuimme Kroatiassa syntyneen Rooman keisari (295–305) Diocletianuksen palatsiin eli sokkeloiseen vanhaan kaupunkiin. Keisari vainosi kristittyjä, vaikka hänen vaimonsa oli kristitty ja hän luovutti vallan niinikään kristitylle suojatilleen Konstantinokselle, joka teki kristinuskosta Rooman valtionuskonnon. Diocletianus kuoli vanhuuteen ja haudattiin mausoleumiinsa, nykyiseen Pyhän Domniuksen katedraaliin, jossa on muistolaatta Paavi Johannes Paavali II:n käynnistä vuonna 1992.

Seuraavana päivänä harjoittelimme isäntäkuoron kanssa treenitilassa, jonka akustiikkaa paransi munakennoilla katettu katto. Sunnuntaina risteilimme saaristossa Santa Marialla, mikä on replica

Kolumbuksen lippulaivasta. Kapteeni kertoi rannalla seisovan Titon huvilan kellarista johtavan maanalaisia käytäviä pikkuystävättären huviloihin. Kellari kuitenkin sinetöitiin Titon kuoltua, eikä kukaan tiedä, mitä sinne on kätetty.

Maanantaina meillä oli kirkkokonsertti Trogirissa, jonka keskustorilla lauloi klapyhtye perinteisiä dalmatialaisia lauluja. Kajautimme Ylioppilaslaulun ja yleisö, pääosa japanilaisia ja kiinalaisia, taputti ja huusi da capoa. Luoksemme kävellyt synkeä klapamies kielsi kuitenkin lisälaulut, koska heillä oli siihen yksinoikeus ja veimme heiltä leipää suusta.

Itse konsertissa Brodosplit aloitti ko-mealla peruskatolisella ohjelmalla ja me suomalaisella rukouksella. Laulamamme ”Siunaa ja varjele meitä” tuntui nimensä mukaiselta urkujen tilalle saadun sähköpianon paukkeen koetellessa korvia. Stemmojen yksimielisyys syntyi vasta ”Ave, maris Stellan” kertauksessa, jolloin Henkka huokasi helpotuksesta. Nyt aplodit olivat ansaittuja.

Tiistaina matkasimme Bosnia-Herzegovinan Mostariin, vaikka maiden välit ovat edelleen kireät kaunan johtuessa kroaattien sodasta 1992–1995 musli-

meita vastaan. Unescon maailmannähtävyys Vanha silta Starij Most tehtiin Naretva-joen ylitse 1500-luvulla. Nuoret miehet hyppäävät rohkeus-kokeessa 19 metriä korkealta sillalta, jonka alla vettä on vain 5 metriä. Voittaja on se, joka selviää hypystä hengissä ja jonka pärskähdyks on suurin! Moskeijaan saimme astua kengät jalassa ja avecit miesten puolelle hiukset peitettyinä.

Brodosplit avasi keskiviikkona Splitin Lääketieteellisen Tiedekunnan auditoriossa yhteiskonsertin ja sai myrskyisät aplodit. Me aloitimme kroatiaksi kehitelaululla ”Ako si legla spat” ja saimme myös hyvät aplodit. Kiitoslaulu ”Fala” ja Sibeliuksen ”Venematka” takeltelivat, mutta Henkan johdettua ja säestettyä pianolla viimeisen eli ”Pohjoisrannikolla” saimme yleisöltä pitkät aplodit ja kroaattiveljiltäkin bravot. Lopuksi lauloimme yhdessä ”Valkeat kaupungit”, taistelulaulun ”U boj, U boj” (Taistoon, taistoon!) ja Verdin Nabuccon ”Va pensiero” sekä ylimääräisenä Finlandian.

Yhteiskaronkassa isäntäkuoron puheenjohtaja ylisti hyvää, loistavaan loppukonserttiin kulminoitunutta yhteistyötä. Hän ojensi meille kiitoslahjat ja Heikki antoi Brodosplitille Suomalaisen Klubin viirin ja jokaiselle kroaattiveljelle Klubin kuoron 10-vuotislevyt. Karonkan kilpalaulannassa Brodosplit veti pidemmän korren. Serenadissa ”Dobra večer, uzorita” (”Hyvää iltaa, kaunokainen”) hyvä yhteistyömme korostui kroaattikuoron sihteerin korvattessa kvartetimme kotiin jääneen ykköstenorin. Tunnelma kohosi kattoon ja monet meistä videoivat kilpaesityksiä.

Norjalaisiin siivin, mutta suomalaisen lentokapteenin varmoissa käsissä, lensimme koti-Suomeen Klubin kuoro hyvää oppia maailmanluokan kuorolta saaneena.

Tapani Riekinen

Mostarin silta, Wikipedia

Viro tutuksi Klubilla

Helsingin Suomalaisen Klubin harrastetoimintojen joukossa on toiminut jo vuosia vironharrastajien ryhmä. Ryhmän toiminnan tavoitteena on tutustua rakkaan naapurimme historiaan, kieleen, kulttuuriin, nykypäivään ja jopa sen nykypolitiikkaankin, mutta ennen kaikkea tärkeää on yhdessäolo ja viihtyminen.

Kokoontumme säännöllisesti joka toinen viikko tiistai-iltain keskustelemaan opettajamme Helja Kirberin ohjaamana. Keskustele polveilee teemasta toiseen pääasiassa viron kielellä, mutta välillä erehdymme puhumaan ihanaa sekakieltä, sen mukaan, miten sanat suuhumme osuvat. Selviämme tilanteista kuitenkin hyvällä huumorilla.

Teemme myös tutustumismatkoja Viroon. Edellinen matkamme suuntautui Tarttoon, jossa tutustuimme Eesti Rahva Muuseumiin (ERM) eli sikäläiseen kansallismuseoon. Museo on kooltaan ja koelmiltaan valtaisa, joten odottelimme uutta täydentävää matkaa.

Järjestämme myös yhteisiä teematilaisuuksia Klubin jäsenille sekä avec-tilaisuuksia. Kuluva vuoden maaliskuussa järjestimme yhdessä Klubin ohjelmatoimikunnan kanssa Emakeelepäevan – äidinkielenpäivän -juhlan sen kunniaksi,

Esitelmöitsijä tohtori Anna Tiido (oik), ryhmän opettaja maisteri Helja Kirber ja ryhmän vetäjä Joni Lahti. Kuva: Matti Kuula

Viroharrastajia Tartossa Eesti Rahva Muuseumiin edessä. Kuva: Joni Lahti

että viron kieli sai sata vuotta sitten virallisen aseman omassa kotimaassaan. Tilaisuutta kunniotti läsnäolollaan mm. Viron Helsingin suurlähettiläs Harri Tiido Anna-vaimonsa kanssa. Kuuntelemme kokouksissamme myös eri aiheisiin paneutuvia luentoja.

Ryhmällä on hyvät kontaktit sekä Tuglas-seuran että Viron suurlähetystön kanssa. Saamme kontaktien avulla merkittävää apua toimintamme suunnitteluun.

Vironharrastajat aloittavat toimintansa jälleen syksyllä 10.9. klo 16.30 Klubilla. Kokoukset jatkuvat joka toinen tiistai

samaan aikaan aina 3.12. saakka. Tarkka aikataulu on Klubin ohjelmakalenterissa. Säännöllinen yhteydenpito jäsenten kesken tapahtuu sähköpostitse.

Tietoa toiminnastamme saa ryhmän vetäjältä Joni Lahdelta sähköpostitse: joni46@elisanet.fi. Ota reippaasti yhteyttä. Ainoa muodollinen edellytys on se, että ymmärrät viron kielistä puhetta ja tekstejä. Kieltähän oppii sitä käyttäessä.

Teretulemast kaasa!
Tervetuloa mukaan!

Teksti: Joni Lahti

Viroharrastajia kokouksessaan Klubilla. Kuva: Joni Lahti

Puolustusvoimien 100-vuotis postimerkinäyttely Klubilla

Maaliskuun aikana oli juhlasalissa esillä Klubin filatelistien ja Upseerifilatelitit ry:n asettama Puolustusvoimat 100 juhlavuoden postimerkinäyttely. Esillä oli Upseerifilatelitien ja Postimuseon juhlavuodeksi tekemiä roll-up -kankaille valokuvattuja ja suurennettuja merkkejä, kortteja ja kirjeitä sekä kenttäpostileimoja.

Koko juhlavuoden aineisto käsittää puolustusvoimia koskevan filateelisen materiaalin menneeltä 100 vuodelta. Taulut olivat esillä Puolustusvoimien juhlapäivänä 4.6.2018 Senaatintorilla Helsingissä ja kiersivät sen jälkeen eri paikkakunnilla ympäri maata. Nyt esillä ollut kokoelma käsitti kuusi taulua kol-

mesta puolustushaarasta ja kuusi taulua kenttäpostista sekä kaksi taulua juhlapäivänä julkaistuista kuudesta uudesta postimerkistä.

Maavoimia kuvaavia suomalaisia kohteita ei suomalaisista postimerkeistä löydy. Sen sijaan ulkomaisissa postimerkeissä kuvataan mm. Suomen talvisotaa ja jatkosodan panssarivaunuja. Jatkosodan aikana julkaistiin runsaasti sotaan liittyviä kortteja ja kirjekuoria.

Merivoimien tauluissa oli esillä kaikki suomalaiset sotalaivat, joiden kuva on julkaistu suomalaisella tai ulkomaisella postimerkillä. On yllättävää, että ulkomailla, varsinkin kaukaisissa ja eksoottisissa maissa, on julkaistu enemmän suomalaisia sotalaivoja kuvaavia merkkejä kuin kotimaassa.

Ilmavoimien tauluissa tuotiin esiin, että vuonna 1918 perustettu Suomen ilmavoimat on yksi maailman vanhimmista yhtäjaksoisesti ja menestyksellisesti toimineista ilmavoimista.

Kenttäpostin taulut kertoivat kuvin, kirjein ja postimerkein, kuinka viesti kulki kotien ja rintamajoukkojen välillä.

Klubin näyttelyssä oli esillä vain osa laajasta näyttelykokoelmasta. Kokoelma on nähtävissä kokonaisuudessaan www.upseerifilatelitit.com -sivuilla. Näyttely kiertää vielä tänä vuonna mm. Tampereella ja Porissa.

Teksti ja kuvat: Heikki Hult

Sydämelliset kiitokset – Carhujen ”vahtivuoro” päättyy 30.6.2019

Kuva: Marja-Liisa Karhu.

Kiitos kaikille osallisille, että olemme saaneet olla osana Helsingin Suomalaisen Klubin tarinaa ja vastata ravintola-toiminnasta vuodet 2009–2019.

Tuhansia tilaisuuksia on järjestetty, ilon hetkiä koettu ja monessa asiassa kehitytty. Pitkäaikaisia asiakkuuksia on vaalittu ja elinikäisiä ystävyyssuhteita luotu. Aika on kulunut kuin siivillä nämä vuodet ja kesäkuussa on aika jättää hyvästit Kansakoulukujalle.

Meille on ollut kunnia-asia hoitaa klubiravintolan toimintaa aikakautenamme niin, että asiakastytyväisyys on ollut korkealla, Klubin perinteitä sekä henkeä on pidetty yllä ja vakihenkilöstön vaihtuvuus on ollut vähäistä. Olemme myös saaneet positiivista mainetta klubiravintolalle. Chaîne des Rôtisseurs Kilpi laadukkaasta työstämme on tästä merkittävä osoitus. Myös velvoitteet vuokranantajaa ja kumppaneita kohtaan on hoidettu täsmällisesti.

Jälkeemme jää hyvämaineinen, ajassa elävä, elinvoimainen ja rakkautella pidetty klubiravintola, jonka henkilökunta on vertaansa vailla.

Tästä meidän on hyvä jatkaa eteenpäin. Kesällä alamme etsiä uutta ainutlaatuisia kohdetta, jossa voimme huolehtia asiakkaistamme seuraavaksi.

Kiitos ja elämän iloa!
Helsingissä 15.5.2019

A'la Carhu Oy
Miia Makkonen ja Petri Karhu

kuva: Tmi Aija Saukkonen, hulmuhauku.blogspot.fi

Hyvää ja huoletonta kesää!

Nauti kesästä ja rentoudu. Jos tarvitset asuntoosi vuokralaisen, hoidamme asian mielellämme. Jos on tullut aika myydä asunto, se hoituu yhtä lailla. Lomalle sinä rauhassa – me hoidamme asiasi kuntoon!

puh. 010 2327 300

VUOKRATURVA **MYYN TITURVA**